

~~मार्ग~~
~~मार्ग~~

Acc. 151

27 folios

या पत्र का प्रकाश
नौ मां सावेदांत ग्रंथ

५

श्रीमते गुरुणा कलेभ्यो नमः यत्कृपाले शमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् प्राप्यते तमहं वंदे गोविंदं भक्तवत्सलम् २ अने गुरुणा संयत्नम्
 नेत भजनप्रियम् अने तह पिणं वंदे गुरुमानदह पिणम् २ इह खलु परमकारुणिकेन भगवता जैमिनि ऋषिणा अथातो धर्मजित्ता सेत्या
 दिना द्वादशाह ध्यायेधु धर्मो विचारितः तत्र वेवेन प्रयोजनमुद्दिश्य विधीयमानोऽर्थाधर्मः यथायागादिः सद्विद्ये तत्सु गकामरत्यादिवाक्येन ह
 ममुद्दिश्य विधीयते तथाहि यजेतेत्यत्र हि अतं पशुद्वयम् यजिधातुः प्रत्ययश्च तत्र प्रत्ययेऽप्यं तं पशुद्वयम् आख्यातत्वं लिङ्गत्वं च आख्यातत्वं च
 दशसु लकारेषु विद्यते लिङ्गत्वं च पुनर्लिङ्गो वत आख्यातत्वं लिङ्गत्वाभ्यां भावने चोच्यते भावनानामभिवर्तनं भवनानुकूलो भावुकव्यापारविशेषः सच
 द्विविधा शाब्दी भावना आर्था भावना चेति तत्र प्रहृषप्रवृत्त्यनुकूलो व्यापारविशेषः शाब्दी भावना सच लिङ्गत्वांशे चोच्यते लिङ्गश्रवणोऽयं मां प्रवर्त
 यति मत्प्रवृत्त्यनुकूलो व्यापारवान्नेयमिति नियमेन प्रतीयमानत्वात् यच्च यस्मात्प्रतीयते तत्तत्प्रवाच्यम् यथा गोप्राब्दस्य गोत्वम् सच प्रवृत्त्यनुकूलो व्या
 पारविशेषो लोके प्रहृषनिधेः मिश्राय विशेषः वेदे तु प्रहृषाभावात् लिङ्गादिशब्दनिधे च न हि वेदः प्रहृषनिर्मितवेदस्याध्ययनं सर्वगर्वध्ययनपूर्व
 कं वेदाध्ययनसामान्यात् अधुनाध्ययनं यथा इत्यादिना वेदापोहयेयत्वस्य साधितत्वात् यः कल्पसकल्यपूर्वतिन्यायेन संसारस्थानादि
 त्वात् ईश्वरस्य च सर्वज्ञत्वात् ईश्वरोक्तकल्पीयवेदे मस्मिन्कल्पे स्मृतिरुपदिशति एतावन्ते चोपपत्तो प्रमाणान्तरेणार्थमुपलभ्य चित्तवत्कल्प
 नावुपपत्तेः तत्र प्रहृषाभावात् लिङ्गादिशब्दनिधे च सा अतएव शाब्दी भावनेति व्यपदिशति सा च शाब्दी भावनोपायमयेक्षते साध्यं साधनं
 रतिकर्तव्यतां चेति तत्र साध्याकांक्षायां च त्यागां प्राप्ते यो यो धीभावना साध्यत्वेन संवध्यते एकप्रत्ययागम्यत्वेन समानभिधानश्रुतेः यद्यपि स
 र्व्यादीनां प्रपि एकप्रत्ययागम्यत्वं समानम् तथापि योग्यताभावात् न तेषां भाव्यत्वेनान्वयः करणाकांक्षायां लिङ्गादिज्ञानं करणत्वेन संवध्यते तस्य
 च करणत्वेन भावनेत्यादकत्वेन सन्निकर्षस्येव रूपदिज्ञाने सन्निकर्षात् कर्तृपादिज्ञानस्येव लिङ्गादिज्ञानात् प्राक्प्राब्दधर्मभावनायां भाव १० म
 यथाह पादिज्ञानस्योत्पादकत्वे निद्रियार्थसन्निकर्षस्य कारणत्वेन तत्र तथा भावनायास्त्यादकत्वेन लिङ्गाज्ञानस्य कारणत्वमिति भावः

व्रीहिसुप्रोचणेनयथासंस्काररूपमद्वयं फलं तद्वदत्रापीतिभावः २

२

एतेनैव व्रीहिसुप्रोचणेनयथासंस्काररूपमद्वयं फलं तद्वदत्रापीतिभावः २
 फलं जनयितुं समर्थः ॥ हेतुं हेतुं इति वाक्यविहितहोमेन तस्य भस्मीभावात् ॥ अतोद्वयद्वयायातान्नयागस्य सोमार्थत्वं मिति नयागेन सोमभावयेदित्यन्वयः संभव
 तिकराण्येनोपस्थितस्य सोमस्य साध्यत्वेनान्वयानुपपत्तेश्च ॥ अथ सोमेनयागभावयेदित्यन्वयः ॥ करणत्वेनोपस्थितस्य सोमस्य यागार्थत्वात् ॥ तत्रयद्यपि
 सोमस्य यागार्थत्वाद्यागनिर्दिष्टमेव प्रयोजनं लभ्यत इति नादद्वयद्वयापत्तिः ॥ नाधिकराण्येनोपस्थितस्य सोमस्य साध्यत्वेनान्वयानुपपत्तिः ॥ करणत्वेनैव
 चयात् ॥ तथापि अग्राप्तत्वात् भावनाकरणत्वेनान्वितस्य यागस्य साध्यत्वेनान्वयानुपपत्तिस्तदवस्थेव ॥ ननु यजेतेत्यत्र यागस्य न करणत्वेनान्वितस्य साध्य
 त्वेनोपस्थितिः ॥ तद्वाचकत्वात् यागभावात् ॥ किंतु भावनायां यागसंबंधमात्रं प्रतीयते ॥ यागस्य च भावनासंबंधः ॥ करणत्वेन साध्यत्वेन च संभवति ॥ तत्र
 करणत्वं समादायफलसंबंधः ॥ साध्यत्वं श्रमादायगणसंबंधश्चास्यदिति चेन्नैव मयद्यपि भावनायां यागस्य संबंधमात्रं प्रतीयते ॥ तथापि का
 रणत्वेनोपस्थितिदशायां साध्यत्वेनोपस्थितिः संभवति ॥ विरोधात् ॥ तदवश्यं यागेन स्वर्गभावयेदिति करणत्वेनान्वये सति पश्चात् सोमेन यागभाव
 येदिति साध्यत्वेनान्वयो वक्तव्यः ॥ ततश्च वाक्यभेदः ॥ न च प्रत्ययाभिहितभावनास्वरूपे यागस्वरूपमात्रमन्वेतीति युक्तं च कुंकारकाणामेव क्रियान्वयात्
 तत्सिद्धसोमस्य न सामानाधिकरण्येनैव अधिकरणेनान्वयः संभवति ॥ ननु यजेतेत्यत्र प्रत्ययाभिहितभावनायाः करणाकांक्षायां यथायागः ॥ करणत्वे
 नान्वेति तथेति कर्तव्यताकांक्षायां सोमस्येति कर्तव्यतात्वेन भावनायामन्वयोऽस्तु ॥ किं मत्वर्थलक्षणायेति चेत् न ॥ सोमेनेति तृतीयया कणात्वाच्चिन्त्या
 सोमस्येति कर्तव्यतात्वात् न भिधानात् ॥ तत्र पदेति कर्तव्यतात्वं लक्षणाद्योच्यते ॥ ततो वरं सोमपदे एव प्रकृतिभूते मत्वर्थलक्षणा ग्राह्यत्वाय कल्पनेति न्यायात्
 अथ वेदोवाप्रायदर्शनादित्यधिकराणां संज्ञातविरोधित्वन्यायेनोत्प्रेत्य एव लक्षणातिचेत् ॥ तथापि सोमस्येति कर्तव्यतात्वेनान्वयानुपपत्ति
 सिद्धस्य वस्तुन इति कर्तव्यतात्वाभावात् ॥ क्रियामाणवेति कर्तव्यतात्वात् ॥ द्रव्यस्य केवलसंगत्वात् ॥ अतएवेति कर्तव्यतात्वाभावात् ॥ द्रव्यस्य प्र

एव यदेन साध्यत्वेनान्वयं यद्येवमवस्थेव ॥ यागस्वरूपस्य कारकत्वाभावात् ॥

२

रेवत्यधिकरणकत्वावन्तीयात्मकमग्निष्टोमसामभाव्यकभावनानाविष्टाष्टपञ्चभाव्यकैतद्यागकरणकतदुपकारकारकाङ्गकलापेति कर्तव्यत्वात् का भावना इति वाक्यार्थः ८

प्रतीतिर्याग्यागविषयः ३

यथाभावनायांसमानमदभ्युत्पत्त्यायागस्यभाव्यत्वोपाशङ्क्याप्रवृत्तार्थत्वेन परिहृतमयदिधात्वर्थस्यकरणत्वेनैव भावनायामन्वयस्तदाभाव्यत्वशङ्केवनो
देतीतिव्यर्थेयथाव्यमधिकरणमापदोर्तकिंचवाजमेयाधिकरणोत्तत्रसंबंधआशङ्क्यपरिहृतःधात्वर्थस्यकरणत्वेनैवान्वयेतत्रसंबंधशङ्केवनस्यात्तत्र
संबंधशङ्कापरिहारेचव्याख्यातो किंचधात्वर्थस्यनकरणात्वेनैवान्वयः गणकामाधिकरणोऽग्नयत्वेनधात्वर्थान्वयस्योक्तत्वात् तथाहिद्वे
द्रियकामस्यजडयादित्यत्रनतावद्वेसोविधीयते तस्यचवचनान्तरेणप्राप्तत्वात् नापिहोमस्यफलसंबंधः गणयदानर्थक्यायेतः नापिगणसंबं
धविधत्तेफलपदानर्थक्यायातात् नाप्युभयसंबंधविधत्ते प्राप्तेकर्मणि अनेकविधानेवाक्यभेदापत्तेः यथाङ्गः प्राप्तेकर्मणिनानेकोवि
धातुशक्यतेगणःअप्राप्तेविधीयतेवहोमेषकयत्नतइति अत्रचकर्मपदगणोत्पलक्षणम् एकोदेशेनानेकविधानेवाक्यभेदात् अतएवगृहेकत्वाधि
करणोऽहंसंसाधित्यत्रग्रहोद्देशेनएकत्वमात्रविधौवाक्यभेदोद्भूतैकत्वमविवक्षितमित्युक्तम् रेवत्यधिकरणेचएतस्यैवरेवतीषुवारवन्तीयमग्निष्टो
मसामकृत्वाष्टपञ्चकामोद्देशेनयजेतेत्यत्रवारवन्तीयस्यरेवतीसंबंधेअग्निष्टोमसामसंबंधेफलसंबंधेचविधीयमानेवाक्यभेदात् भावनापसर्जनंभावनान्त
रेविधीयतइत्युक्तम् तस्मात्प्राप्तेहोमेनोभयविधानंसंभवति नापिहोमातरंविधीयतेगोएवप्रसंगात् प्रकृतदानाप्रकृतकल्पनाप्रसंगात् मत्वर्थलक्षणा
प्रसंगाच्च नापिदध्वेवकेवलंकरणत्वेनविधीयतइतिप्रुक्तम् केवलस्यव्यापारानाविष्टस्यकरणत्वात्प्रमपत्तेः कर्तव्यापारव्याप्यत्वनियमात्करण
स्य किंतर्हि विधीयतइतिचेत् दध्नेतिरतीययानुपात्तदधिकरणत्वंफलभावनायांकरणत्वेनविधीयते प्रत्ययार्थत्वेनदध्नेतिरस्यप्राधान्यात् एवंचद
धिकरणत्वेनद्रियभावयेदितिवाक्यार्थः करणत्वेचकिंप्रतियोगिकमित्यपेक्षायांसन्निधिसाक्षोहोमःअग्नयत्वेनसंबंधात् ततश्चाग्निष्टोधात्वर्थस्याग्नयत्वेन
न्वयःप्रकृतमनुसरामः तन्निष्ठधात्वर्थस्यनकरणात्वेनैवान्वयइति किंतर्हि क्वचित्करणत्वेनक्वचित्गध्यत्वेनक्वचिदाग्नयत्वेनेति गणविधौचसाध्यत्वे
नान्वसंभवतीतिनमत्वर्थलक्षणायाःप्रयोजनम् किंचगणविधौमत्वर्थलक्षणायांगणस्यधात्वर्थगत्वेकिंमानमितिवाक्यार्थः नतावदुतिः ९

सोमोऽग्नयः प्रवृत्तः ९

कारणादग्रहणम् यथाहुः नावांतरक्रियायोगादुतेवाक्योयकल्यितात् गुणाद्व्येक्यं भावेर्गृहं तिप्रकृताक्रियारति तदेतदग्रेवक्ष्यामः किंचसोमेनयजेतेति
 यागस्योत्पत्तिवाक्यं नत्वधिकारवाक्यम् ज्योतिषोमेनस्वर्गकामोयजेतेत्यस्याधिकारवाक्यत्वात् उत्पत्तिवाक्येचनेतिकर्तव्यताकांक्षा इयविप्रोषाकांक्षा
 कलुषितत्वेनेतिकर्तव्यताकांक्षायाविषयमनुत्थानात् तासिद्वंद्वोमस्यनेतिकर्तव्यतात्वेनभावनायामन्वयः तस्माद्विशिष्टविधावन्वयानुपपत्त्याऽंश
 मत्वर्थलक्षणाच्चेति नन्वेवमपिसोमेनयजेतेत्यत्रनविशिष्टविधानम् गोरवात् मत्वर्थलक्षणायाताच्चकिंतुदध्राजुहोतीतिवत् - गुणमात्रविधानमस्तुविधि
 शृक्तेर्गुणतंकमात्रयथाहुः सर्वत्राख्यातसंबद्धेषूपमणोयदान्तरे विधिशक्त्युपसंक्रान्तेः स्याद्वातोर्नुवादनेति नचयागस्याप्राप्तत्वात्तदुद्देशान्नोपविधानमितिवा
 च्यम् ज्योतिषोमेनस्वर्गकामोयजेतेत्यनेनयागस्याप्राप्तत्वात् नचास्याधिकारविधित्वेननोत्यतिविधित्वमितिवाच्यम् उद्दिष्टायजेतपञ्चकामइतिवदे
 कस्येवोभयविधित्वोपपत्तेः एवंचसोमेनयजेतेत्यत्रनमत्वर्थलक्षणा यदित्वत्रविशिष्टविधानंस्यात्तदान्वयानुपपत्त्यामत्वर्थलक्षणास्यात् ज्योतिषोमेन
 यागेनस्वर्गकामोयजेतेत्यत्रतुयागाविधानेकचिन्नमत्वर्थलक्षणा नतावदेतस्मिन्वाक्येज्योतिषोमेनयागेनस्वर्गभावयेदितिसामानाधिक
 राणेनैवनुपपदस्यान्वयात् नापिसोमेनयजेतेत्यत्रयागोद्देशेनसोमविधानात्सोमेनयागंभावयेदिति ननुचतुर्वादेप्यस्तिमत्वर्थलक्षणात्र
 तएवोक्तविधानेवानुवादेवायागः कारणमिष्यतेतत्समीपेत्तीयान्ततद्वाचित्वंनमुच्यतीति अतश्चविशिष्टविधाविवर्णाविधावप्यस्त्येवमत्वर्थ
 लक्षणेतिचेतमेवमगुणान्वयानुपपत्त्याहिमत्वर्थलक्षणगीक्रितेपदात्भावनायांधात्वर्थस्यकरणात्वेनान्वयः तदान्वयानुपपत्त्याहिसंगिकर्त
 व्या गुणविधौचनधात्वर्थस्यकरणात्वेनान्वयोमानाभावात् नहिदध्राजुहोतीत्यत्रहोमस्यकरणत्वंश्रूयते तद्वाचकत्वात्तीयाद्यभावात्कल्य
 तइतिचेत्तत्रगुणस्यतत्रविधिसिद्धत्वेनसाध्याकांक्षायांसाध्यत्वकल्पनायाएवोचितत्वात्तदध्राहोमंभावयेदितिनचायमस्तिनियमोभावनायां
 धात्वर्थस्यकरणात्वेनान्वयोनप्रकारांतरेज्योतिषाद्यध्वयज्ञानुत्थानायत्तेः षष्ठाद्वेदियजेतस्वर्गकामइत्यादौप्रत्ययवाच्यायांचक्षमाणा

५३
 अत्र दयते धित्यर्थः ए

अध्याग्निकोत्राधिकरण इति अग्निकोत्रं जहोतीत्यत्राग्निकोत्रेण होमैर्द्विभाचयेदिति वाक्यालीकारपूर्वपक्षेऽग्निकोत्रेति च ब्रूहिणा न्याहवनीयाधमिनसंवन्धिनो गिरुपदेवतासंवन्धिनो वा हो
मोत्रपक्षसंवन्धबोधकविध्यात्तेषां अधिकरणत्वाग्निकोत्रदेवताकृत्योः प्राप्तिः फलतो ग्राहविधिप्रत्यक्षार्थः न उपतीतितत्त्वस्य न्यूनमिति ज्ञेयं तिरग्निरवाहेति सायं च होनीत्यस्याप
यो लोचनदशायामग्निकोत्रं जहोतीति वाक्यमालोचयत एतद्वाक्यस्यैव ग्राहविधायकत्वमिति प्रतीतिर्भवतीति चेत्तत्त्वः

प्रणिणोदनाघनेकाणविधानेति॥
सामेनानेत्युत्पत्तिवाकं उद्दिष्टिषयागविधानैर्
मदीप्रयोद्भिन्नामकागविधानेचेत्यर्थः २

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

4

५ अग्निहोत्रं जुहोतीत्यत्र यजामि १

५
४
३
२
१

रूपेणोपलभ्यते अग्निहोत्रादस्य तत्प्रत्ययनायेन नामधेयत्वात् न देत दमे च द्यामः तथापि तस्योत्पत्तिविधित्वं स्वीक्रियते अन्यथानर्थक्यापत्तेः दध्नाजु होतीत्यत्र च नानर्थक्यं एव विधित्वा अतः अग्निहोत्रं जुहोतीत्येकमर्थात् उत्पत्तिविधिगतिप्रकृतमज्योतिषो मेनेत्यस्य च नानर्थक्यं अधिकारविधित्वोप पत्तेः अतः किमर्थं संभवति ह्यपवति वा को कर्मविधानत इहिते तत्स्वीकार्यम् किंच दध्नाजु होतीत्यस्य कर्मोत्पत्तिविधित्वे ययसाजु होतीत्यनेन नेतत्कर्मानुवादेन ययोदिधातुं प्राच्यते उत्पत्तिश्चिष्टदध्यवरोधात् उत्पत्तिश्चिष्टगणावद् द्वैहिन गणान्तरे विधीयते आकाशाया अनुत्पत्तिश्चिष्टेने व निवृत्तत्वात् अतस्तन्नाविधिश्चिष्टकर्मनान्तरे विधेयम् तथा चानेकादृशकल्याणागौरवम् अग्निहोत्रं जुहोतीत्यस्य नूत्यतिविधित्वे एत द्वाक्यविहितस्य कर्मणा इत्याकां साया युगपदेव खलेकपोतन्यायेन दध्नाजु होतीत्ययसाजु होतिरत्यदिवाको रीणा विधीयते इति ना अतो नेकादृशकल्याणागौरवम् अग्निहोत्रं जुहोतीत्यस्य उत्पत्तिविधिः ययसाजु होतीत्यादयो गणविधय इति प्रकृतम् सोमेन यजेतेत्यत्र तु ह्यपवति वा केन मर्थात् उत्पत्तिविधाने स्वीक्रीयमाणेन किंचिद्दूषणाय च द्वयेऽप्येकस्यादस्य तुल्यत्वात् तस्माद्युक्तं सोमेन यजेतेत्येतदुत्पत्तिविधिगति अलमनया याविधितिहपणागतप्रसंगचित्तया प्रकृतमनुसरामः तत्सिद्धं विधिः प्रयोजनवंतमप्राप्तमर्थं विधत्त इति स च विधिश्चतुर्विधः उत्पत्तिविधिर्विनियोगवि धिरधिकारविधिः प्रयोगविधिश्चेति तत्र कर्मस्वरूपमानवोधको विधिरत्यतिविधिः यथाऽग्निहोत्रं जुहोतीति उत्पत्तिविधौ च कर्मणाः करणत्वे नेवान्वयः होमेनेष्टभावयेदिति ननु होमे कुर्वादिति साध्यत्वेन तथा सति साध्यसाध्यान्तरान्वयायोगेन अधिकारवाक्यात्फलसंबंधोन स्यात् कारणत्वेन त्वन्वये होमेनेष्टभावयेत् किंतदिष्टमित्याकां साया फलविशेषसंबंधो घटते न चोत्पत्तिविधौ द्रष्टव्यं च कथं दाभावेन कर्मणा इष्टं भावयेदि तिकथं वाक्यार्थ इति वाच्यम् विधिश्च ते रिष बोधत्वात् स हि प्रहृष्टार्थं पुहृष्टं पूर्ववर्तयंती कर्मणाः फलसंबंधनांत्रबोधश्च तस्माद्युक्तमुत्पत्तिविधौ कर्मकरणत्वेनान्वेतीति अतएवोद्दिदाय जेतेत्यादौ तृतीयांत उद्दिच्छब्दः नुपपद्यते उद्दिदायागेनेष्टभावयेदित्यन्वयोपपत्तेः ऐवामपीष्टसा धनत्वं लिङ्गार्थः तेषामपि तृतीयांतानां कर्मनामधेयानां अन्वयो नुपपन्न एव हि संभवति यागोरुहसाधनं उद्दिदेति तत्तद्वान्न तृतीयोपायः

अग्निहोत्रं नृणां स्वाकां कामस्य तदधिकारवाक्यगतं लोभं वधस्यार्थः २४

सत्यं
राम

७५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

कर्मस्वरूपेणोच्यविधीयमानेवाक्यभेदः स्यादिति वाच्यम् अयमाहो न विधिनागुणस्याविधेयत्वात् विशेषणविधेरर्थकत्वात् सर्वत्र हि विधिः
 एविधो विशेषणविधिरर्थिकः ज्योतिषो मेनेत्यस्य न तु तत्पत्तिविधित्वे कर्मस्वरूपं फलसंबंधश्चेति श्रूयमाणो नैव विधिना विधातव्यमिति दृढो वाक्यभेदः
 यथाहुः प्रोक्तव्यापारानां त्वेदं नानातिगौरवम् एको न्यवसितानां नानार्थाक्षेपो विरुध्यत इति न च सोमेन यजेतेत्यस्यात्यतिविधित्वे यद्यपि न वा
 क्यभेदः तथापि मत्वर्थलक्षणा स्यादेवेति वाच्यं तस्याः स्वीक्रीयमाणात्वात् लक्षणातो वाक्यभेदस्य जघन्यत्वात् लक्षणाद्विपददोषो वाक्यभेदः
 दोषयोर्मध्ये दएव दोषकल्याणाया उचितत्वात् गणोत्वन्यायकल्पनेति न्यायात् अतएव जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनाऽदधीतेत्यत्राधानानुवादेन जातपुत्रः
 त्वकृष्णकेशत्वविधाने वाक्यभेदात्पदद्वयाभ्यां अवस्थविशेषालक्ष्यत इत्युक्तम् तस्माद्वाक्यभेदप्रसक्तौ लक्षणे वस्वीकार्यौ तस्मात्सोमेन यजेतेत्य
 यमेवोत्यतिविधिर्न ज्योतिषो मेनेत्ययम् गौरवलक्षणा वाक्यभेदाय नैः किंच सोमेन यजेतेत्यात्र यागविधाने श्रुत्यर्थविधानं स्यात् गणविधाने
 वाक्यार्थविधानं तत्र श्रुत्यर्थविधाने संभवति अयुक्तं यथाहुः वाक्यार्थविधिरन्यायः श्रुत्यर्थविधिसंभव इति वाक्यार्थः पदांतरार्थः ज्योतिषो मेने
 त्यत्रापि फलोद्देशेन यागस्यैव विधानान्न वाक्यार्थविधानम् तदुत्पत्तिविधित्ववादिनापि तदंगीकाराच्च तस्माज्ज्योतिषो मेनेत्ययमधिकारविधिरे
 व अविचकर्मस्वरूपविधित्वात् स्वीकार्यो यत्र कर्मणोऽप्युपलभ्यते यागस्य च हेतुपेद्रव्यं देवता च सोमेन मजेतेत्यत्र पदविदेव तानोपलभ्यते सोमयागस्य
 अव्यक्तत्वात् अव्यक्तत्वं च त्वार्थचोदितदेवताराहित्यं देवताराहित्येन तु देवताराहित्यमात्रं हेतुवाक्यं गृह्णातित्यादि वाक्यविहितग्रहणदेवतानां
 सत्वात् गृहणार्थं पदेवताभिः प्रसंगतः यागोपकारस्य क्रियमाणात्वात् तथापि द्रव्यमुपलभ्यत एव तेन यागस्वरूपं हातुं शक्यमेव ज्योतिषो मेने स्वर्गाका
 मोतीतेत्यत्र च न द्रव्यदेवता वा श्रूयते अतस्तस्यात्यतिविधित्वे यागविशेषज्ञानं यागसामान्यस्याविधेयत्वात् विशेषस्यैव विधेयत्वात् इत्यादिक्लेशेन स्या
 त अतो व्यापकर्मोत्यतिविधिः न चेवमपि अग्निहोतीत्ययमपि होमोत्यतिविधिर्न स्यात् रुपाश्रवाणात् तद्वद्वर्णाच्च दध्नाज्जुहोतीत्ययमेवोत्यतिविधि
 स्यात् तथाचाद्याग्निहोतीति कर्णविशेषो न हि अग्निहोतृत्वं न होतीत्यस्यात्यतिविधित्वं दध्नाज्जुहोतीत्यादीनां च गणविधित्वमुक्तमिति चेत्तत्तत्

पदश्रुत्यर्थविधानं स्यादिति चेत्

मि॥

न ज्योतिषो मेनेत्यत्र कथं पदं तदर्थं सार्गस्य विधानमिति श्रुतिं तस्य कथं विधिः

संख्यायाः १० २० ३० ४० ५० ६० ७० ८० ९० १०० ११० १२० १३० १४० १५० १६० १७० १८० १९० २०० २१० २२० २३० २४० २५० २६० २७० २८० २९० ३०० ३१० ३२० ३३० ३४० ३५० ३६० ३७० ३८० ३९० ४०० ४१० ४२० ४३० ४४० ४५० ४६० ४७० ४८० ४९० ५०० ५१० ५२० ५३० ५४० ५५० ५६० ५७० ५८० ५९० ६०० ६१० ६२० ६३० ६४० ६५० ६६० ६७० ६८० ६९० ७०० ७१० ७२० ७३० ७४० ७५० ७६० ७७० ७८० ७९० ८०० ८१० ८२० ८३० ८४० ८५० ८६० ८७० ८८० ८९० ९०० ९१० ९२० ९३० ९४० ९५० ९६० ९७० ९८० ९९० १०००

इति भाष्ये भाष्यसमाप्त्येति संज्ञाः इत्युच्चाभिधानीमादत्त इति द्वास्त्राणां क्रतुसंख्यायाः इत्यर्थः २

तस्यासंख्यायाः १ स्वाश्रयकर्तृकत्वसंबन्धेन १

हस्ततया द्वितीयाश्रयात् एतन्निवृत्तिप्राणात्प्राप्य पूर्वसाधनतद्गत्वोत्तारास्योच्चतर इति एवं सर्वेष्वप्योच्चपूर्वपुनरुत्तरे वेदितव्यम् एवमि
माग भाष्यशानामतस्येत्युच्चाभिधानीमादत्त इत्यत्रापि द्वितीयाश्रयात् मंत्रस्याश्रयाभिधान्या गत्व यत्तु वाक्योपेयविनियोग इति तत्राह त्वेति वा २
कालिङ्गास्य वलीयत्वेन यावद्वाक्यदश्रुमिधान्या गत्व संभवति तावत्तल्लिङ्गादशनामात्रांगमेव स्यात् स्यान्ते सदने कणोमीत्यस्येव सदनांगत्वम् श्रोत
विनियोगश्चेतयावत्तल्लिङ्गादशनामात्रांगत्वसंभवति तावत्तश्रुत्या ऐधुगाहपत्यमपत्तिश्च तद्वत्ततीयाश्रया ऐधुगाहपत्यापस्यानां
गत्ववत् अश्रयाभिधान्या विनियोगः क्रियते इति युक्तं मंत्रस्याश्रयाभिधान्या त्वं तस्यात्वेत एवायं विनियोगः यदाहवनीयेन होतोति आह
वनीयस्य होमांगत्वं समीश्रुत्या एव मन्योपि विभक्तिश्रुत्या विनियोगो ज्ञेयः यश्रुना यजेतेत्यत्र एकत्वे प्रसूयोः समानाभिधानश्रुत्या कारकांगत्व
यजेतेति आख्याताभिहितसंख्यायाभावेनांगत्वम् समानाभिधानश्रुतेरेकयदश्रुत्या च यांगांगत्वम् न चार्हतायात्स्याकथं यांगांगत्वमिति वा १
चात्कर्तृपरिच्छेदद्वारा तदुपपत्तेः कर्त्ता चाक्षेपलभ्यः आख्यातेन हि भावनोच्यते सा च कर्त्तारं विना नृपयन्नातमाक्षिपति ननु किमित्येवं व
रपिते आक्षेपलभ्यः कर्त्त इति आख्यातवाच्य एव किं न स्यात् आख्यातश्रवणो भावनायाश्च कुर्तुं रपि प्रतिपत्तेः न च भावनयेवाक्षेपसं
भवे किमित्तद्वाचकत्वं कल्पनीयमिति सांप्रतं तथा सति आख्यातवाच्य कर्त्तृवभावनाक्षेपसंभवे तद्वाचकत्वमपि न स्यात् किंच भावना
याः न केवलं कर्त्तृवसंबन्धः कारकांतराणां संबन्धात् अतः सानरुटितिकर्त्तारमेवाक्षिपेत्तविशेषो भावात् कर्त्तारभावनायैव संबन्धो न कार
कांतराणां गणानां च परार्थत्वात् असंबन्धः समत्वात् आदितिन्यायात् अतः रुटितितामाक्षिपेदिति स एवाख्यातवाच्यो भावनात आक्षेपलभ्यो
वर्त्तमानस्यात् किंच वत्ततीयादिविभक्तीनामपि करणत्वादिवचकत्वं न स्यात् तेषामपि कारकत्वं तत्र आक्षेपलाभसंभवात् किंच यदि
कर्त्तारवाच्यः स्यात् कथमेकत्वेनान्यीयात् न शाब्दमशाब्देनान्वेतीति युक्तम् अन्त्याकुहोदिलोपप्रसंगः किंच देवदत्तः यचतीति
सामानाधिकरण्यं न स्यात् न हि केवलं भावनावाचक स्यात् तस्य देवदत्तमपदेन सामानाधिकरण्यमुपपद्यते एकाधीन्युत्वाभावात्

तथा चैकप्रकरणकथाजनेन भावयेदिति प्राद्वीधः ६

इति भाष्ये भाष्यसमाप्त्येति संज्ञाः इत्युच्चाभिधानीमादत्त इति द्वास्त्राणां क्रतुसंख्यायाः इत्यर्थः २

एकस्वरूपायाः १ भावनांगत्वमिति तथा च याग करणिका एका भावना इत्यर्थः १ परस्परमित्यर्थः अत्र चांगानां कारकांशः ५
भावनास्वसंबन्धिनं कर्त्तारमेवाक्षिपति न कारकांतराणीत्यत्र विशेषस्याश्रवणात् ५ किञ्चिदीनां मुख्यभावनयैव संबन्धो वतु परस्परमिति भावः ५

द्वितीयाश्रु
त्या २

परीत देवताकत्वात्
नय

तीदनामक के प्रागे

कारकस्यलिंगसंख्यान्वयोयोग्यस्यक्रियेयेवान्वयात् ननुतवापिश्रुतिहोत्रंजुहोतीत्यादियुक्तमौपतिविधिसुद्वितीयांतानां कर्मनामधेयानां अन्वयो
उपपन्न एव न हि संभवति होमेन भावयेदग्निहोत्रमिति सत्यम् श्रुयमाणानां वदिति यार्थासिद्धसाध्यात्तानुवादः होमस्य द्विकरणत्वेनान्व-
यात् असाधितस्य करणत्वा अनुपपत्तेः तस्याश्चानन्वयोपस्थितो सासक्तु ननु होतीति वत् ततो यायेत्यल्लयति अग्निहोत्रात् होमेनेव भा-
वयेदित्युक्तं पाथ्यसाधिमिश्रेः अतश्च द्वितीयांतानां कर्मनामधेयानां मन्वयानां अनुपपन्नः तस्मिन्नुत्पत्तिविधौ करणत्वेनान्वयः अंगसंबंधो
धर्को विधिर्विनिर्णयविधिः यथा दध्ना जुहोतीति सदित्तो यापुति पञ्चांगभावस्य दध्ना होमसंबंधविधेर्दध्ना होमभावयेदिति एतस्य विधिः सहकारिभूता
निष्पृष्टमाणा निष्पृष्टिलिंगावाक्यप्रकरणस्यानसमाख्याप्राप्तिः एतत्सहकृतेन विधिनांगत्वेन पुरोडाशप्रवृत्तकृतिव्याप्यत्वं पुरोडाशार्थापूरयार्थं य-
ज्ञाप्ते तेन निरयेत्तोरवः श्रुतिः सा च त्रिविधा यिधा त्री अभिधा त्री विनिर्णयौ त्री चेति तत्र विधा त्री लिङ्गाद्यात्मिका अभिधा त्री व्रीह्यादिश्रुतिः यस्य च
शब्दश्रवणादेव संबंधः प्रतीयते सा विनिर्णयौ त्री सा च त्रिविधा विभक्तिरुपा एकभिधानरूपा एकपदरूपा चेति तत्र विभक्तिश्रुत्याङ्गत्वं यथा व्री-
हिर्भिर्यजेति तेन तत्ताया श्रुत्या व्रीहीणां यागांगत्वं न चोत्पत्तिशिष्टपुरोडाशावरुद्धे यागे कथं व्रीहीणां मंगत्वमिति वाच्यम् पुरोडाशप्रकृतितयो-
यपत्तेः यशो गीवहृदयादिह पदविः अवरदीयमानं हि हविः यथा पुरोडाशादिः मध्यान्पूर्वाद्वा चावधतीति वाक्यात् हृदयादीनि चावदीयमानं
ननु हृदयादीनां अवरधतीति वाक्यात् अतो हृदयादीन्येव हवीष्यश्रुत्युक्तप्रकृतिद्वयम् यानीवरयागेन सात्तात्पश्रुवांगम् तस्य जी-
वत एव यार्थानि कृतं पात्सीवत मुत्संजोतीति तु संज्ञाविधानात् यत्र नुविशसंनतत्र यशः प्रकृतिद्वयमिति सिद्धम् एव व्रीहयोपि प्रकृतिद्वयतया यागां-
गततीयाश्रुत्येति आह एषा पिक्रयंगत्वं तृतीयश्रुत्या न चामृतस्य कथं क्रयंगत्वं मिति वाच्यम् एकहयिनीह पदुव्यपरिच्छेदद्वारा तदुपपत्तेः व्री-
हीनप्रोक्षतीति प्रोक्षणास्य व्रीह्यंगत्वं द्वितीयाश्रुत्या तच्च प्रोक्षणां व्रीहिस्वरूपार्थम् स्वरूपे आनर्थक्यात् व्रीहिस्वरूपस्य प्राक्षणाविनाश्रु-
पपत्त्यभावात् किंतु अपूर्वसाधनत्वप्रयुक्तम् यदि व्रीहिसुप्रोक्षणां कीयते तदा तेषां नुष्ठितेः पूर्वभवति नान्यथेति अतः प्रकरणास-

अरुणयेकहापिन्यापिगाद्यासोमं कीरणीत्यत्रेत्यर्थः २

सापूर्वसंबंधिकं किं किंमकाशतेति श्रम्यथा प्रकरणपाठवयव्यप्रसंगात् कोनदह
 सर्वोद्यप्रकाशयमित्येकायासा १३

मुप

अनेरुददेवयजमानादोस्यसद्विरसद्वगोभ्यासमभेयज्य
 त्वेनचद्रव्यामभिधानात् अतश्चभिन्नार्थनिष्ठत्वात्तन्मतेपिनमृत्वापामानाधिकरण्यं किंतुलाक्षणाकमेवेतिनकश्चिद्विशेषः नचलः कर्तरीतिव्याकरणास्मृतिवत्तादाख्यातव्याच्यः
 कर्तृत्वेत्यांतर्हिचाचा वाचकभावोव्याकरणास्मृत्यधीनः तस्यन्यायसहितान्वयचत्तिरेकगम्यत्वात्तत्वात्कर्तृगम्यः तथापिनेयंस्मृतिः कर्तृत्वात्तावचाचत्वेप्रमाणं किंतुकर्तृरेकत्वेकव
 चनात्मकोलकारः द्वित्वेद्विवचनात्मकः वद्वत्वेवद्ववचनात्मकरत्यस्मिन्नर्थे प्रमाणं द्वौकयोद्विवचनेकवचनेवद्ववद्ववचनमित्यनेनास्याः स्मृतेरेकवाक्यत्वात् यत्तत्कर्तृरन
 भिधानेदेवदत्तेनयचतीतिरतीयाप्रसंगइतितन्नतीयाहर्तिरूपुतियत्यर्थतद्गतसंख्याप्रतिपत्त्यर्थत्वा तत्रकर्तृनुभावनादोयादेवलभ्यतेरतिनतत्रतीयायेत्ता त
 संख्यात्वात्वातेनेवप्रतीयतेरतिनतत्राप्यपेक्षायथाङ्गः संख्यायोकारकेचाधीविभक्त्याहिप्रवर्त्यतेउभयंचात्रतसिद्धंभावनातिङ् विभक्तितरति यत्रनुना।
 ख्यातेनतद्गतासंख्याच्यते तत्रभवत्येवततीयायथादेवदत्तेनश्रीदनः यच्यतेइति तस्मान्नकर्तृरनभिधानेकिंचिद्वृथामित्यलमतिविस्तरेणप्रकृतमनुसरामः
 तत्तिद्विस्त्रिविधः श्रुतिविनियोगः सेयेश्रुतिर्लिङ्गादिभ्यः प्रवलंप्रमाणंलिङ्गादिषुदिनप्रत्यत्योविनियोजकः शब्दोसिक्किंतुकल्पः यावच्चतैर्विनियोजकः शब्दः
 क्लृप्तपुतेताकृत्यत्वेमाश्रुत्याविनियोगस्यकृतत्वात्तेषांकल्पकत्वशक्तिर्विहन्यतरतिश्रुतेः प्रावल्यंअतएवधृगाहयत्यमयतिव्यतरत्यत्रयावल्लिगादेष्टाद्विष्टास्यताया
 लंकल्पतेतावत्प्रत्यक्षयाश्रुत्यागाहयत्योपस्थानार्थलंकियतेरतिऐष्टागाहयत्योपस्थानां गत्वसामर्थ्यलिङ्गायथाङ्गः सामर्थ्यसर्वभावनांलिङ्गमित्यभिधीयतेइतितेनां ग
 त्वंयथावर्हिर्देवसदनंदामीत्यस्यलवनं गत्वं साहिलवनं प्रकाशयितुंसमर्थः तच्चलिङ्गं द्विविधम् सामान्यसंबंधवोधकप्रमाणंतरानयेत्तदयेत्तंचतत्रपदंतरेणयत्रसं
 भवत्येवतस्यतदंगत्वंतदनयेत्तंकेवलंलिङ्गादेवयथार्थज्ञानस्यकर्मोपस्थानां गत्वंनहिअर्थज्ञानमंतरेणानुष्ठानं संभवति यदंतरेणयत्तसंभवतितस्यतदर्थत्वंतदयेत्तं यथोक्तस
 मंत्रस्यलवनं गत्वं लवनं हिउयायांतरेणसंख्याकर्तृशक्तं अतो नमंत्रोलवनस्वरुपार्थः संभवति किंतुअपूर्वसाधनीभूतलवनप्रकाशनार्थः तत्त्वंचनसामर्थ्यमात्रादवग
 म्यते लवनप्रकाशनमात्रेसामर्थ्यात् अतोऽवग्रहप्रकरणमदिसामान्यसंबंधवोधकंस्वीकार्यं दृष्टीपूर्णमाश्रुतं हिमंत्रस्ययातादेवमवगम्यते अनेनमंत्रेणदृष्टीपूर्णमोर्था
 इहिलवनमवगम्यते तद्विवर्हिंसंस्कारद्वाराः पूर्वसंबंधीतिमंत्रस्यसामर्थ्यात्तदर्थत्वेसतिनानर्थक्यप्रसज्यते तत्ताद्वर्हिर्देवसदनंदामीत्यस्यप्रकरणादृष्टीपूर्णमास
 संबधितयावगतस्यसामर्थ्यात्लवनं गत्वमिति सिद्धम् पूषानुमंत्राणामंत्राणांतुयागानुमंत्राणामाख्ययायागसामान्यसंबंधेवागतेसामर्थ्यात्पूषयागसंबंधोऽवागम्यते ननुतेषांया।
 योमयोर्हंदेवयज्ययावत्त्राभूयासंर्द्धाज्योर्हंदेवयज्ययेन्द्रियाह्यनादोभूयासंर्द्धाहंदेवयज्ययेन्द्रियावीभूयासंमहंद्रुयाहंदेवयज्ययाजेमानंमहिमानं गमेयंअनयेत्विष्टकृते
 हंदेवयज्ययापुष्यात्रयज्ञेनपुतिष्यागमेयंपुषोहंदेवयज्ययाप्रक्षिमानपशुमानभूयासंविष्टेषां देवानामहंदेवयज्ययाप्रोः सांपुज्यामेयं गमेयंघावापथिव्योर्हंदेवयज्ययाउभयो
 लोकयोर्द्ध्यासमित्येतेयागानुमंत्राणामंत्रः १

युक्तं

लाभनेपरायणमश्वराणमित्यर्थ पथीनामित्यनेयं धातुचचारति

नचाख्यातेनैवकईलाभाक्तंप्रथमयेत्यतःआहप्रातिपदिकेति३

सममिव्याहारादेववाक्यार्थलाभादित्यर्थः०

कर्त्तृवाचकत्वेनूपपद्यतएवमः कर्त्तृणित्वाकरणास्मृतिविरोधस्तुवर्तुनभिधेयत्वेत्यष्टमः किंचकर्तुनभिधेयत्वेदेवतेनपचतीतिप्रयोगप्रसंगः
त्यतीयाहिअनहितयोः कर्त्तृकरणायोर्विहिताआख्यातेनचकर्त्तानैहितइतिवृत्त्याचिगीहतीयास्यादेव कर्तुमभिधानेनअभिहितत्वादेवततीया
नप्राप्नोतितस्याअनभिहिताधिकारत्वात्तदेवदत्तः पचतीतिप्रथमातुप्राप्नोत्येवप्रथमायाअभिहितकारकविभक्तित्वात् प्रतिपदिकार्यमात्रवाचित्वा

द्वानचतदाप्रतिपदिकेनैवार्थस्योक्तत्वात्प्रथमावैयर्थ्यं लिङ्गसंख्याप्रतिपत्त्यर्थतस्याश्रयप्रयत्नत्वात्केवलप्रतिपदिकस्यप्रयोगासाधुत्वाच्चततश्च
पदिकर्तानवाच्यः स्यादेवदत्तेनमचर्तीतिप्रयोगः स्यात्तस्मादख्यातवाच्यः कर्त्तृतिमिद्विभक्तिपूर्व्यत्तमेत्येयः अत्रानुःसर्यद्विषयस्यार्थः प्रकाशत
रेणानलभ्यते अनन्यलभ्यः शब्दार्थरतिन्यायात् अतएवनागायदस्यतीरमर्थः लक्षणेयैवप्रतिपत्तिर्भवत् अतएवचनवाच्यार्थप्रतिपत्तिः एवंचा।

चाख्यातवाक्यस्यैवैकतोरविना न उपपन्नात्माक्षिपतीति श्रुत्यादवक्तुः प्रतीयते संभवादिमात्रतद्वाचकत्वेन श्रुत्यातस्य कल्पनायम् न चोवाचो मनाच
रहः कृतिमान् हि कर्ता एवं च कृतेरेव भावना परमणीयायाः श्रुत्यधिकेणान्यायेनाख्यातवाक्यत्वसंभवेन तद्वतः कर्तृत्वाच्चत्वं कल्पनीयम् गौरवपूर्तम्।
एव न च भावनाकारकां नरेणापि संवदात् तच्चित्वा नृदिति कर्तारमाक्षिपतीति वाच्यम् साहित्यस्थानेन कर्त्रा संवद्धान्तथाकरणादिकान्तरेण तिष्ठ

तीत्यादिभुतयातदनादेयात् अतः प्रथमं साकत्वं मिवाक्षिपति नकारका नारम् अतएव चोख्याता मेहिता संख्या नकारका नोराण संवध्यते तस्य प्रथममनुपस्थितेः अतएव त
तीयादि विभक्तौ नां करणादिवाचित्वम् भावनायास्तेः सह नियतसंबंधाभावेन तथा ते वां नियमेनानादेयात् आख्यातश्रवणात् प्रागपित्यतीयादि विभक्तिश्रवणे करणा

दिप्रतीतेर्जायमानत्वाच्च न च प्राद्वी संख्या कथमशाब्देन कर्त्तुं न्वेतीति वाच्यं कर्त्तुं लक्षणाङ्गीकारात् पश्चाच्चलिते तीर्थाब्देन धावणान्वेति एवमालोचितः क
र्त्ता एकत्वेनान्वेष्ट्यति ^{वयमाणाद्वेतेरेव} त एव च देवदत्तः पचतीति सामानाधिकरण्यमुपपद्यते कर्त्तुं लक्षणात् न च मुख्ये संभवति किमिति लक्षणिकत्वं स्वीकार्यामिति वाच्य

म-मूनन्यत्पभ्यशब्दार्थं द्रव्यस्यापितत्वात् मूनन्यामिहोदेवदत्तत्वातिष्ठामानाधिकरणं मुख्यत्वात् किंचिद्ग्राह्यात्वाच्चः कर्त्तृतिवादिनापि मतदेवदत्तः पचतीति सा
 कर्त्तृदेवदत्तयोर्भेदेन सामानाधिकरण्यम-
 मानाधिकरणपतमुख्यतमत्वे ग्राह्यातेन तृतीयानतिष्ठत्वात् किंचिद्ग्राह्यात्वाच्चः कर्त्तृतिवादिनापि मतदेवदत्तः पचतीति सा
 मानाधिकरणपतमुख्यतमत्वे ग्राह्यातेन तृतीयानतिष्ठत्वात् किंचिद्ग्राह्यात्वाच्चः कर्त्तृतिवादिनापि मतदेवदत्तः पचतीति सा

श्रकन्यभि
 ५ कं एवेत्यक्तिः श्रक्याश्रुतिविधिनिर्दिष्टव्यक्तिरित्यार्षप्रत्यय
 कः प्रत्ययव्यक्तिः नामान्तराद्याभिचायान्तरात्तावे
 वशक्तिरितिराद्यानिर्दिष्ट

न्यग्रु

साचेप्यर्णताम्रनाभ्याधीतप्रकृतौनिवेशनीयाविकृतौवेतिसंदिह्यानाभ्याधीतत्वादुभयजेचकिसत्याश्रोकमद्विरतिप्रकृतौवाद्विरक्तत्वादित्तिवाशब्दोवधारणार्थकःप्रकृतावे
नसपापश्लोकंश्रुणोतीति२ वेत्यर्थःअन्यथाविकृतौआदकेनापिप्राप्तिसंभवाद्विरक्तत्वापत्तेः७

तुक्तं तदिदं लिङ्गं वाक्पादिभ्यो बलवत् तेषां हि न साक्षाद् द्वितीयो जनकत्वं किंतु श्रुतिं कल्पयित्वा न चासमर्थस्य श्रुतिं कल्पयित्वा विनियोगकल्याणसंभवति सामर्थ्यापिकल्पितत्वेनोपजीव्यत्वात् अतस्तेर्यावत् सामर्थ्यं कल्पयित्वा श्रुतिः कल्याणता वदेव ह्यनेन सामर्थ्येन श्रुतिं कल्पयित्वा विनियोगः क्रियत इति तस्य प्रावल्यं अतएव स्थाने ते सदने कृणोमि द्युतस्य धारया सुश्रोत्रं च लक्ष्म्यश्चंद्रं कल्पयामीत्यस्य सदना गत्वैलिङ्गात् न तु वाक्पात्सादनंगत्वं तस्य दोर्वत्यादिति समभिवाहारे वाक्यं समभिवाहारे नाम साध्यत्वादिवच्च द्वितीयाद्यभावे वस्तुतः शेषशेषिणोः सहोच्चारणं यथा यस्यार्थमयी जुद्धर्भवति अत्र हि न द्वितीयादिविभक्तिः ।

श्रूयते केवलं यथा जज्ञौः समभि व्याहा मात्रे तस्मादव च पठता याजु हूं गत्वं चानर्थक्यं जुह्वायेना पूर्व लक्षणात् तदयं वाक्यार्थः पठता याजु वत्त हविः धारण
 द्वा एयद पूर्व साधनं तत्तत् भावयेदिति एवं च पठता याजु दिजुह्वः क्रीयते तदेव तत्साध्यम पूर्व भवति नान्यथेतिाप्यते इति न पठता याजु वेयं अत्र तत्त हविर्धारण द्वा रेति चाव प्रयवक
 तं वा ज्ञातं पठता याजु दिजुह्वः क्रीयते तदेव तत्साध्यम पूर्व भवति नान्यथेतिाप्यते इति न पठता याजु वेयं अत्र तत्त हविर्धारण द्वा रेति चाव प्रयवक

राम

८

वत्समाख्यायाप्ययागेनसामान्यसंबंधोऽवा। म्यतेतावत्प्रकरणार्द्धशुद्धीमासाभ्यामेवसामान्यसंबंधोऽवातःसमाख्यातस्तस्यवलीयत्वात् अतएवघोरैराष्ट्रिकमिति स
 माख्यातेब्राह्मणेनश्रावितानामधिप्रयानानां प्रकरणात्सामान्याप्योपांशुयागांगत्वमपीतिउक्तम्किंचयागानुमंत्राणसमाख्यायापिनपक्षयागेनसामान्यसंबंधोऽवा म्य
 ते किंचयागमात्रेणप्रकरणेनतदर्शपूर्णमासाभ्यामेवविशेषेणसंबंधोऽवा म्यते अतःप्रकरणात्तद्वितितसंबंधेवावगतत्वात् तदर्थत्वमेवतेषांप्रकृतम् फवेतिशब्दस्य
 स्मृतिव्युत्पत्त्याकथंचिदन्यादभिधायित्वात्मेवपूषानुमंत्राणमंत्रैर्हिज्यमाणेवएवमवा म्यतेपूषाभिधानसमर्थत्वात् अयमंत्रस्तत्प्रकाशनार्थरति लवनमंत्र
 वलवनप्रकाशनार्थः नतत्रप्रकरणाद्येद्यायेनातेषामुपजीव्यत्वेनप्रावल्प्यस्यात् प्रकरणात्तदर्शपूर्णमासार्थत्वेतस्यवाक्यलिंगश्रुतिकल्पनेनविनियोजकत्वात्
 लिंगस्योपजीव्यत्वेनप्रावल्प्यम्यतो लिंगात्पूषदेवताप्रकाशनार्थत्वेवागतेतन्मात्रप्रकाशनमनेकमित्यपूर्वसाधनपूषप्रकाशनार्थत्वंवक्तव्यं किंतदपूर्वमित्य
 येत्तायोयागानुमंत्राणसमाख्यागृहीताल्लिंगात्पूषयागापूर्वसंबंधिदेवताप्रकाशनार्थोपमित्यवा म्यते अतोयद्यपिसमाख्यातःप्रकरणंवलीयस्तथापितस्यलिंगेन
 वाधितत्वात्समाख्यायादुर्वलायासुमिप्रवल्लिंगाश्रितत्वेनप्रावल्यात्मेवसामान्यसंबंधेप्रमाणं दुर्वलस्यापिप्रवलाश्रितस्यप्रावल्यात् अतएवश्रुत्यपेक्षयादुर्वला
 वेदकृत्वावेदिकेतितात्रपदार्थधर्मभूतक्रमकोषकश्रुत्यपेक्षयात्वेतज्जाभावेदिनित्येद्वैवल्लेखिकमप्युक्तंयथायागसमन्तप्रावल्प्यदायाश्रितत्वेनप्रावल्यात्वेदकरागनेतरत्वेनसतिआचमन
 यागप्रतिष्ठतेएवमनुरुपप्रवलयदायाश्रितत्वेनप्रावल्यात्पदार्थधर्मगुणभूतश्रुतक्रमत्यागेनवेदकरागानंतरत्वेनआचमनमेवकार्यमित्युक्तम् यथाहुः अत्यंतवल
 वंतेपिघोरजानपदाननाः दुर्वलैरपिवाधतेपुरुषैः पार्थिवश्रितै रिति यत्प्रवेतिशब्दःकथंचिदन्यादभिधायित्वत्तत्रतस्यादेतकोहीत्यादिवाक्यशेषेणवेदिकप्रतिष्ठा
 चार्थविशेषेरुदत्वात् रुद्रेष्ववयवार्थलोचनसचपेक्षयायोगाद्वलीयत्वात् अतएववर्षासुरथकारोनीनादधीतेत्यत्रथकारशब्देनतोषध्वनापरपर्यायो-
 वणविशेषउच्यते रुद्रेप्रावल्यात्नतुरथंकसेतीतिव्युत्पत्त्याद्विज्ञातयोगस्यदेवत्वादित्युक्तंयथेतस्माद्युक्तंसमाख्यायासामान्यसंबंधोऽवातेसामर्थ्यात्कष
 यागसंबंधः पूषानुमंत्राणमंत्राणामिति यथाहुः यागानुमंत्राणनीतिसमाख्याकृतयोजिकातस्माच्छ्रुत्युरोधेनप्राप्तितद्देवतेकृतावितितसिद्धेप्रमाणान्तरसिद्धसामान्य
 संबंधस्यपदार्थस्यविनियोजकलिंगमिति तत्रमंत्रविनियोजकलिंगमुख्येएवार्थेनगोणे मुखार्थस्यप्रथममुपस्थितत्वेनतत्रैवविनियोगबुद्धेयव्यवसन्नायांपुन
 र्गोणार्थोविनियोगकल्पनायागौरवप्रसंगात् अतएववर्हिर्देवसदनंदामीतिमंत्रसामर्थ्यात्कुशालवनंगतेषांमुखत्वात् ननुउलपरजिलवनंगमि

यथा
 तस्मात्तद्विनिर्देशात्तस्मिन्
 कालावदेतकीर्त्येति

अप्र
ए

[illegible]

यज

दुंदरत्नत्वप्रकरणद्वयतेन ननु तत्प्रकरणद्वयते अक्रियात्वात् क्रियाया एव प्रकरणग्राह्यत्वादिति चेत् सत्यम् तयापि तावद्विधीयमानस्योदुंदरत्वस्यास्येवा
कांक्षा किंभावयेदिति न च पूयानुवादेन तस्य विधीयमानत्वात् पूयस्य चादृष्टस्यत्वात्तेनैवोदुंदरत्वस्यने एकोत्पत्त्यादाहवनीयेनेर्वाधानस्येति वाच्यम् पूयस्य केवला
दृष्टरूपत्वाभावात् तस्य हि तद्वैयर्थ्यादिरत्वादिकं केवलाददृष्टार्थं स्यात् न च तत्संभवति तथा सति रवदिग्भावे प्रतिनिधित्वेन कदरोपादानेन स्यात् अदृष्टार्थ
स्य प्रतिनिध्यभावात् न हि रत्नादिरज्जन्यमदृष्टकदरेण क्रियत इत्यत्र प्रमाणमस्ति अत एव नादृष्टार्थानां प्रतिनिधिः तदुक्तमनंदेवतागि शब्द क्रियमन्यार्थत्वादिति प्र
तिनिधित्वेन चोपादानेन कदरादेरुक्तं ग्रंथेषु तस्मान् पूयस्य केवलाददृष्टरूपत्वं अपि न दृष्टरूपत्वं अपि न दृष्टार्थस्कारा गुणोपपत्तिं सांप्रदायिकाः
एवं चोदुंदरत्वस्य न पूयमात्रेणानैकांत्वं दृष्टसंस्कारस्य प्रकाशं तरेणपि संभवात् अतश्चास्ति श्रौतुद्वयत्वस्याकांक्षा विकृतेरप्यस्तिकग्रंथाभावाकांक्षा च तदाश
यतियदोयकारास्तत्पृष्ठभावेन च यदार्थाश्चिंतयंते न तूपकारमात्रान्वयेन शाम्यति अतश्च यथेद्विषयभावनायाः करं कांक्षादध्याकरणत्वेनान्वये जातेति द्वय
करणात्त्वानुमपत्त्या होमस्याश्रयत्वेनान्वये यावदनवर्तते न तदध्यन्वयमात्रेण निवर्तते आश्रयत्वेन च गृह्यमाणो होमः करणाकांक्षयैव गृह्यते इत्युच्यते न
त्वाश्रयाकांक्षानामचतुर्थी अस्ति एवं विकृतेः कथं भावाकांक्षाप्रोयकारान्वयमात्रेण निवर्तते उपकारपृष्ठभावेन यावत्पृथग्व्यन्वयमनुवर्तते अतश्चापकार
पृष्ठभावेन गृह्यमाणः यदार्थाः कथं भावाकांक्षयैव गृह्यते तत्र प्रकृताः यदार्थाः कथं भावाकांक्षया गृह्यमाणान् अयिन प्रकरणग्राह्याः प्रकृत्युपकारकत
यातेषामाकांक्षाभावात् श्रौतुद्वयत्वादयस्तु प्रत्यानुकारकतया साकांक्षाः पञ्चनियोजनपूरयपृष्ठभावेन यावत्वादिरत्वमायातितावद्विधीयंते इ
ति युक्तं तेषां प्रकरणग्राह्यानुभवाकांक्षासत्त्वात् यदि हि पूयपृष्ठभावेन रत्नादिरत्वे विहितं स्यात् ततो विकृते एकांक्षाभावादोदुंदरत्वं न प्रकरणग्राह्यं स्यात् न
चेतदस्ति चोदकस्यात्वादिरत्वाविषयत्वात् ननु यदि यावत्त्वादिरत्वमायातितावदोदुंदरत्वं विधीयते तदा तेन रत्नादिरत्वाधोऽप्राप्तवाधः स्यात् तांतीयवाधेन
तथा हि वाधो द्विविधः अप्राप्तवाधः प्राप्तवाधश्चेति तत्र तांतीयो वाधोऽप्राप्तवाधः तत्र हि यावत्तद्वर्तते न माणेन विनियोगः कर्तुमारभ्यते तावदेव प्रल
प्रमाणेन प्रतिषेधा क्रियते इति तद्वाधितेन रत्नाधोऽप्राप्तवाधः दुर्वलप्रमाणस्याप्रवृत्तत्वात् प्राकृतस्यांगस्य विकृतौ चोदकप्राप्तस्य प्रत्याग्नाना

कारत्वाभावात् विषयः २७

व ३

राम
१०

सर्वेतिविधेयप्रधानोनिर्देशः उदेप्रयप्रधानेतरदपिमात्रेतिविधेय

मात्रं तदपि श्रुत्यादिना ननु प्रकरणात् यथाहः नावांतरक्रियायोगादनेवावश्यकस्थितात् गणाद्व्येक्यभावेऽहंतिप्रकृताः क्रिया इति अतएव
वर्हिदेवसदनं दार्ष्टान्तिदिमंत्रस्पतिगदंगत्वं ननु प्रकरणादित्युक्तं अर्थवादाधिकरणपूर्वपक्षसमाप्तेऽणके कचित्द्रव्यस्येति कर्तव्यतात्वाभिधान
मेगत्वाभिप्रायं द्रव्यं बहुयं यस्वरसाङ्गकमुक्तेऽनेति तत्तद्विप्रकरणां क्रियाया एव विनियोजकमिति तच्च प्रकरणां द्विविधं महाप्रकरणमवांतरप्रकरणं चेति तत्र
पुलभावनायाः प्रकरणं महाप्रकरणं तच्च प्रयाजानां ग्राहकं तच्च प्रकृतावेव यत्र समगोपदेशः सा प्रकृतिः यथादर्शपूर्णमासदिः तत्र च उभयाकांक्षा पंप्रकरणं संभवति आ
कांक्षाः नुयमं तत्र विकृतौ ननु प्रकरणं संभवति यत्र न समगोपदेशः सा विकृतिः यथा सोम्यादिः तत्र च यान्यपूर्वाण्यगानि विद्यते उपहोमादीनि तेऽन्यप्रकरणं विनियोज
कं तत्र यद्यपि तेऽं किं भावयेदित्यस्याकांक्षा तथापि प्रधानस्य न कथं भावाकांक्षाः स्ति प्राकृतेरेवांगे निर्णयकांक्षात् न च प्राकृतानामंगानामत्रापठितत्वेनाप्रत्य
क्षत्वात्तेरेवाकांक्षोपशम इति चाच्यं तेऽं पठितत्वेऽपि अङ्गोपकारत्वेन कटित्याकांक्षाः प्रामनेऽसामर्थ्यात् प्राकृतानां कृतोपकारत्वेन च तच्छ्रमने सामर्थ्यात्
न चान्तेऽं उपस्थित्येकाभावाः उपमितिलक्षणाप्रमाणेन तेऽं उपस्थितत्वात् लोभ्यवाको हि दृष्टेऽशेषद्रव्यत्वेन एकदेवत्यत्वेन च सादृश्येनानेयमुपमीयते गवपद
शानात् गोः समानवत् तस्मिंश्चापि मितेन तदर्थोपायते सा च सभावेना तत्र सोम्याकांक्षाभावनायाः भावाकरणायोः सत्त्वात् इति कर्तव्यताकांक्षायामुपकारयथाभावेनानेयेति
कर्मव्यतातिदिश्यते सोम्यागोनवृत्तवर्चसंभावयेदनेयवदिति तथा च तथैवाकांक्षोपशमानं विकृतेऽप्रकरणं स्ति अन्यतएकांक्षात्मस्थानादेव चापूर्वांगप्रकरणं न च
प्राकृतांगप्रकरणमेव विकृतौ प्रकरणात्किं न स्यात् इति चाच्यं तेऽं अपि प्रकृत्युपकारकतया आकांक्षोपशमात् ननु प्राकृता नामंगानामाकांक्षाभावे तेऽं विकृति संव
धाः केवलं स्थानात्सातत्र्यपूर्वाणां त्वाकांक्षा सत्त्वात् विकृतेऽप्यकांक्षावत्त्वात् तेऽं तत्संवधः प्रकरणात्सातत्र्यप्रकरणं च स्थानात् कटिति विनियोजकमि
ति अपूर्वाणामेव पुण्यं कटिति संवधः स्थानप्राकृतानामिति उच्यते सत्प्रकरणं कटिति विनियोजकं तथापि प्रमाणवत्त्वात् तत्प्रमेयवत्त्वात् तस्य न्यायत्वात् उक्त
विधयोपास्थितत्वात् प्राकृतानामेव संवधोयुक्तः कुतोऽप्यकारत्वात् न वै कृतानां कल्याणकारत्वात् विकृतेऽप्यकारकयदार्थकांक्षानयदार्थमात्राणा
मिति युक्तः प्रथमं प्राकृतांगसंवधः ततश्च न विकृतौ प्रकरणं विनियोजकं यत्तु विकृतौ प्राकृतांगानुवादेन विधीयते यथोदुंबवरोपूयो भवतीति पूयानुवादेनो

कृत्यादीतिमित्यर्थः

उपहोमाद्यपूर्वागानां गृहणं ननु प्रकृत्यादित्यर्थः

दाज्यप्राव्यस्यचित्राज्यवाचित्वात् अतएवनिगदेषुप्राज्ययानित्येववक्तव्यंननुपसदाज्ययानित्युक्तंनचयावत्प्राकृतमाज्यमायातितावदेवचित्राज्य
विधानात्प्रकरणविनियोगसंभवरतिवाच्यम् नहिपचदाशब्देनचित्रतागणविशिष्टमाज्यंविधीयते विशिष्टविधानेगौरवापत्तेःकिंवाप्राप्तुं
ज्यानुवादेनचित्रतागणमात्रंविधीयतेलोहितोष्णमाकृतिजःप्रचरंतीतिवत्तदुक्तंरश्मचतुर्थचरणेनवागुणशास्त्रत्वादिति प्राकृतस्येवा
ज्यस्यचित्रतागणस्योपहोमाद्यपूर्वांगवत्प्रकरणविनियोजकंसंभवति यदिहिप्राकृतस्यकस्यांचतगुणस्यस्थानेचित्रतागणोविधीयत तदा
सगुणोपतितावद्विकृतेनैराकांक्षाभावात् चित्रतागणस्यचतावदेवविधानादभयाकांक्षासंभवात् प्रकरणविनियोगोभवेत् नचतादृशःप्रा
कृतगुणोपतिताज्याज्यस्यानुयाजानांचचित्रतागणात्प्रागेवविधानात् तस्यतस्यानायन्नत्वाभावाच्च नचाज्यपचभावेनयावत्प्रा
कृतेनिर्गणत्वमायातितावदेवाप्यविधानात्प्रकरणसंभव रतिवाच्यम् निर्गणत्वस्याविहितत्वेनपाणिंकंडूयनवदनंगत्वात् विकृतेस्त
दाकांक्षाभावात् यथाहिज्योतिष्टोमेदक्षिणादानसमयेविहितकृष्णविषाणत्यागस्यद्विरावादिषुचोदकप्राप्तस्यपृथगेद्विःनखानमुत्त
रेद्विदक्षिणादानपूर्वकालीनेःयदार्थः कृष्णविषाणांकंडूयनस्यप्राप्तुंविहितत्वेनायेद्विदक्षिणादानोत्तरका
लीनेःयदार्थेनायेद्व्यते तस्यप्राकृतोत्तरसिद्धत्वेनाशस्वीयत्वादिति एवंनिर्गणत्वस्याविहितत्वेनविकृतेस्तदयेद्विदक्षिणादानोत्तरका
त्यसदाज्यस्यनप्रकरणविनियोगःसंभवतीत्यल्पमतिविस्तरेणतत्तिद्वमहाप्रकरणंप्रकृतावेतविनियोजकं विकृतोत्तरस्यप्राकृतद्वयार्थानुवादेनविधीय
तेतस्यविनियोजकंननुक्तेवांलंविधीयतेतावत्कथंभावाकांक्षामानस्यापूर्वांगस्येति यत्तुविकृतावपिप्राकृतधर्मानुवादेनविधीयमानयोर्धर्मयोरंतराले
अपूर्वमपिअंगकेवलंपठ्यतेतदपिप्रकरणविनियोज्यते यद्यपिविकृतेःकथंभावाकांक्षाप्राकृतेरेवांगेःप्राप्त्यतितायापियत्रप्राकृतगानुवादेनधर्मविधानंत
त्रोद्विधानयावत् निवर्तते अतोविकृतेराकांक्षावत्त्वादंतरालेविहितस्यापिअपूर्वसंगस्यभावाकांक्षासत्त्वात् युक्तंतस्यप्रकरणाद्विकृत्यर्थत्वंयथाअ
मैनहोमेषुतेहिप्राकृतगानुवादेनविधीयमानयोर्धर्मयोरंतरालेविधीयंतरत्युक्तं तेनरक्षादाचित्याहंतावत् फलभावनयाअंतरालेपदंगभावनयाःप्रकरणा
वेष्वदेवसंगदिगितिर्वपेद्रामकामरत्युपत्रस्यधुवोतिधुवोहंसजातेषुभूयासमितिपरिधीनपरिदधानीतिमीधुदे प्रोनंसत्रविशेषंविधायज्यामनसस्यामनस्यदेवादतितिस्रः
आहुतीर्जहीतीतिक्वचिदननुवादेनविधाययनवमेतन्नवोत्तमभवत्तस्याज्यमवेत्येतत्त्यनेनवाह्यावाकोनाज्यावेत्तुगानुवादेनमेवविशेषोविधीयतेएवविधानादामनदोमेसंद
शेवीधः १

दर्थलोपायप्रतिषेधाद्वायोवाधः सप्राप्तवाधः यथाप्राकृतांशुशानं प्रति कुलशारामानात् यथावाच्यत्वात् सप्रयोजनलोपात् यथावाच्येति चेत् ।
होत्रवाणस्य न होतारं वृणीत इति प्रतिषेधात् औदुम्बरत्वेन च खादिरत्ववाधः प्राप्तवाध एव च क्तव्यः शारङ्गशान्यायेन चोदकस्य च खादिरत्वाविषयत्वे प्राप्नु
भावात्तदनुमयति स्यादिति उच्यते तस्मात्प्रमाणविनियुक्तेनेतरस्य वाधनं भावदप्राप्तवाधनं प्रकरणं तातोयं तेन तद्विनिर्मुक्तौ औदुम्बरत्वेन तस्य वाधनमप्राप्तवाध
एव न हि वैकृतेन प्राकृतस्य वाधः प्राप्तवाध एवेति कुलधर्मः च क्तव्यः प्राप्तवाध एवायं न च खादिरत्वस्य चोदकाः विषयत्वेन प्राप्नुभावात् कथं तद्वाधः प्रा
प्तवाधः तद्विषयत्वेनातेनैव नैकां द्यात् औदुम्बरत्वस्य प्रकरणं विनियोजकस्यादिति वाच्यम् न हि प्राप्तवाधस्य लेचोदकेन यदा र्थाः प्राप्यंते तथा स
ति प्राप्नुभावात् त्वेन वाधो न स्यात् किं हि तानेव यदा र्थाः न बल्लतः प्रापयति ये विकृतौ न वाध्यंते ते च यदा र्थाः प्रकृतिवच्चन्द्रेण प्राप्यंते तत्र भ्रंति प्राप्ता
खादिरत्वादयः इति भवति प्रहस्य भ्रंतिः यथा प्रकृतौ कृते तथा विकृतौ कर्तव्यमिति सर्वे यदा र्थाः प्राकृताः कर्ता व्यादृतीभ्यः शास्त्रप्रतिपत्तेरेव औदुम्बरत्वादि
भिः वाध्यं त इति भवति तद्वाधः प्राप्तवाधः न च भ्रंतिप्रतिपत्तेन वैधीश्राकांक्षाविनिवर्तयितुं शक्यते तस्मात्प्रकृतमुभयाकांक्षात्वरूपप्रकरणसंभवाद्विकृतौ प्राकृतो गानुवा
देन विधीयमानानां औदुम्बरत्वादीनां प्रकरणं विनियोजकमिति एवं यदा ज्येनानुयाजान्यजतीति प्राकृतानुयाजानुवादेन विधीयमानं यदा ज्यमपि प्रकरणाद्विकृत्यं
गमिति केचिदाचार्याः अस्मत्तत्त चरणस्त्वेवमाहुः यदा ज्यं हि अनुयाजानुवादेन विधीयते तत्स्वरूपे चानर्थक्यप्राप्तौ तेन विकृत्यपूर्व लक्षयितुं युक्तं विप्रकर्यात् किं
तद्विहीणीयावाहुः नियमन्यायेन स्वापूर्वमेव लक्षयितुं युक्तं संनिकर्षात् अत एवोत्पन्नादीनां औदुम्बरत्वाद्यपूर्वप्रयुक्तत्वमुक्तं न वम अतश्च विधीयमानस्य यदा ज्य
स्य वाक्यप्रतियन्नेनानुयाजाः पूर्वैरेव नैकां द्यात् न प्रकरणाद्विकृत्यपूर्वायत्वमिति वयं त्वंगीकृत्यामि विकृत्यर्थत्वं नुमः भवतु वा विकृत्यर्थत्वं यदा ज्यस्य तथापि न
प्रकरणं विनियोजकं भवतीति पूयय्यभावेन हि यावत् खादिरत्वमायाति तावदेव औदुम्बरत्वविधानात् नुमयाकांक्षासंभवादुक्तः प्रकरणविनियोगः एव
यावदनुयाजयदा ज्यभावेनाज्यमायाति तावदेव तानुवादेन यदा ज्यविधीयेत तदोभयाकांक्षासंभवात्प्रकरणविनियोगो भवेत् न चेतदस्ति न हि यदा ज्यं न
मद्रव्यात्तरं किंचिदस्ति यदा ज्यस्थानाय न विधीयेत औदुम्बरत्वमिव खादिरत्वस्थानाय न यदा ज्यस्य यदा ज्यस्य न गिरित्यादेः चित्रतावाचित्वेन दृष्टत्वायुष
न च यदा ज्यवदेव औदुम्बरत्वस्यापि सन्निकर्षादुपापूर्वैरेव नैकां द्यात् स्यादिति वाच्यम् तस्य मूलस्य दृष्ट्या दृष्टमप्येन केवलादष्टरूपत्वाभावात् केचित्तु मूलस्य

श्री अद्वैतशुभादाओं वरत्वस्यमिनेरा नृपस्वीकृत्यतत्रामित
स्यमकराणहिरुत्पथलनमन्यतेतत्परिहाराश्रित्यः
ओं वरत्वस्य १

१२

इत्येवमुक्तं

एकाक्षर
पि न १०५

नम्रार्थानरपदायमित्यर्थः

मिच्छेत्तद्योगाश्रमेयादिभूत्यतिवाक्प्रेरवगतः अतस्तद्वाचित्वेनदर्शयार्णमासपदं प्रसिद्धं नचाग्नेयादीनांवद्वा द्विवचनान्तत्वमस्यानुपपन्नमिति वाच्यं विद्वद्वाक्यद्वयसिद्धसमु
दायद्वयामिग्रायेणतदुपपत्तेः एवंचदर्शयार्णमासपदस्याग्नेयादिवाचित्वेनिर्णीतेयेजेतेत्याख्यातमपितानेवचदतिनहितदुक्तौस्वार्थत्यागोभवति राजसूयपदंत्वनिर्णीतार्थं अत
स्तद्व्याख्यातयंतत्रमेवतैच्चाविशेषात्सर्वेषुदधिपशुसोमेषुविद्यतेतत्तत्रत्वाद्वाजसूयपदमपितानेवचदतिनचराजसूयशब्दस्यराजासूयस्तेयत्रेतिव्युत्पत्त्यासोमभिष्ववनिमित्त
त्वान्तस्यचसोममभिष्वर्णेतिमितिवाकेनसोमयागेऽवगतत्वात्तद्वाचित्वमेवनेष्टियश्ववाचित्वमितिवाच्यंनह्यभिष्वेचनीयादिसोमयागेष्वभिष्ववःप्रत्यक्षेणवाक्येनचो
दितोऽस्ति तद्वाक्यस्यज्योतिषाग्रेसत्वात् अतिदेशान्तसंबंधोऽवगम्यतदितिचेत् न अतिदेशस्यफलसंबंधोत्तरकालीनत्वेनराजसूयेनस्वाराज्यकामोयजेतेत्येत
द्वाकार्थ्यावगत्युत्तरकालीनत्वात्अनेनद्विवाक्येनफलसंबंधवैधित्येपश्चात्कथंभावाकांक्षायामतिदेशकल्यनात् अतस्तत् प्रागेवएतद्वाक्यार्थेति
र्णीनीयः तदार्चभिष्ववस्यानवगतत्वाद्वाजसूयपदमप्रसिद्धार्थकमेव अतएवराजसूयपदमव्युत्पन्नमश्वकर्णप्राद्ववदि व्युत्तंसंप्रदायकेः एवंचाप्रसिद्धार्थत्वे
नाख्यातपरतंत्रत्वाद्वाजसूयपदेनेष्टियशुसोमयागाउच्यंते तेचतैस्तेःप्राद्वतेर्द्धमेर्निराकांक्षाश्रितिन्युकरांविदेवनादीनांराजसूयेचिनि योजकंनुमयाकां
क्षायामभावात् नचप्रातिस्विकरूपेर्नैराजसूयत्वेनरूपेणैराकांक्षामितिवाच्यंआकांक्षाद्वयेप्रमाणंभावाकिंचप्रातिस्विकरूपेर्माकथंभावाकांक्षा
सापिफलसंबंधोत्तरकालसचराजसूयत्वेनतुप्रातिस्विकरूपेःराजसूयत्वेनचफलसंबंधोत्पन्नायाःकथंभावाकांक्षायाःविदेवनादिभिःशान्तेरतिदेशक
ल्यनमेवनस्यात् यदिहिसामान्यरूपेणप्रातिस्विकरूपेणचफलसंबंधविधापिवाक्यद्वयंभवेत् तदामुज्येताकांक्षाद्वयानुसारेणविदेवनादीनामातिदेशिका
नांचागानांसंबंधोनतदस्ति तस्मात्प्राकृतधर्मैर्नैराकांक्षान्विदेवनादीनांप्रकरांधिनि योजकमितिचेत् सत्यं अतएवसंप्रदायिकैर्विदेवनादीनांसं
दर्शोदर्शितःराजसूयत्वप्रस्कारेणयेधर्माविधीयंतेराजसूयायद्येनाउत्पनातीत्येवमाद्यः तन्मध्येविदेवमादयः पद्येतेअतस्तेसर्वेराजसूयांगंप्रयाजाउवादेनविधी
यमानधर्मः अतएवतन्मध्येपठितप्रयाजागाभिक्रमणवत् तस्माद्युक्तंविदेवनादीनांप्रकराद्वाजसूयांगत्वमिति तत्सिद्धप्रकराण्यस्यानातवली
यत्संवेदशासामान्यस्यानंतच्चद्विविधंपाठसादेप्रमनुष्यानसादेश्यचेतियथाहुः तत्रक्रमेद्विधैवेष्ट्यादेशासामान्यलक्षणाः पाठानुष्ठानसादेश्यद्विनियोगस्य
कारणमितिस्थानंक्रमश्चेत्यनैर्ण्यतरंयावत्सादेश्यमपिद्विविधं यथासंख्यपाठः संनिधियावश्चेतितत्रैंद्राग्नमेकादशकथंलंनिर्वमेह्वेष्ट्यानरंद्वादशक

समानदेशस्त्वमित्यर्थः=२

आचनसमाख्यासंबंधवाचिका सौत्रचमसरत्यादिकानुवेदिकीसमाख्यानिषादस्थयतिशब्दवन्नषड्यर्थसंबंधवाचिका नापिवाक्यवत्तद्वेधि
कातस्याः यदत्वेनाप्रमाणात्तात्पर्योरोडाश्रिकमित्यादिसमाख्यासुप्रतिद्वलाः लौकिकत्वेनप्रथमप्रत्ययसाधे सत्वात् कंडगोचरत्वेनतत्पदार्थाः गोचरत्वाच्चका
दवाचकत्वमपिनकांडत्वेनकिंतुपौरोडाश्रिकत्वादिनेवनस्योक्तहायनीशब्दाद्व्यवाचकोपिगोहेनतद्वदतिकिंतर्हि एकहायनीत्वेनेवस्थानविनि
योगेत्तयदार्थयोर्विशेषपरस्कारेणोवसंबंधप्रत्यक्षप्रमाणप्रतिपन्नः अतश्चसमाख्यासुपलभ्यनूनमनयोः पदार्थयोः संबन्धोऽस्तीतिपावत्कल्प्यतेतावत्प्रत्य
क्षप्रतिपन्नेनसंबन्धेनपरस्परमाकांक्षातदभावेसंबन्धानुपपत्तेः कल्पितसंबन्धेनचयावदितरत्राकांक्षादिकल्प्यते तावदन्यत्राकांक्षयावाक्यादिकल्पनयाचि
नियोगः क्रियतइतिसिद्धंस्थानस्यसमाख्यातः प्रावल्यं अतएव श्रुं धनमंत्रः सान्नाय्ययात्रांगपाठसादेशुयान्तुपौरोडाश्रिकसमाख्यापुरोडाश्रयात्रांगमितिस
माख्यायोगिकः शब्दः सचद्विविधावेदिकीलौकिकीचतत्रहोतुश्चमसभसंरांगत्वंहोतृचमसरतिवेदिष्यसमाख्ययाश्रुध्वयोस्तत्तत्पदार्थांगत्वंलौकि
काध्वर्यवमितिमाख्ययेतिसंक्षेपः तदेवंनिरूपितानिसंक्षेपतः अस्यादीनिषदप्रमाणानिएतत्सहकृतेनविनियोगविधिनासमिदादिभिहयकृत्यदर्शपूर्णमासाभ्यां
यजेतेत्येवंरुमेरायानिविनियुज्यतेतान्यगानिद्विविधानिसिद्धरुपाणिक्रियारुपाणिचेतितत्रसिद्धानिजातिद्वयसंख्यादिनितानिचदृष्टार्थान्वेदक्रियारुपाणिच
द्विविधानिगुणकर्मणिप्रधानकर्मणिचेति एतान्येवसंनिधौत्योपकारकारणारादुपकारकाणितिचोच्यतेत्रकर्मगद्व्याव्युद्देशेनविधीयमानेकर्मसंनिय
न्योयकर्मसंनियत्योयकारकं यथावद्यातप्रोक्षणादि तच्चदृष्टार्थमदृष्टार्थदृष्टार्थं च दृष्टार्थमवद्यातादि अदृष्टार्थं प्रोक्षणादि दृष्टाद
दृष्टार्थं पुरुषोरोडाश्रयागादितद्विद्वयत्यागांशोर्धः नादब्देवतोदेशेनचदेवतास्मराणंदब्देकरोतिरदमेवचाप्रपिकर्मत्युच्यते तच्चसंनियत्योपकारकं
द्विविधेनपयोक्ष्यमाणार्थमुपयुक्तार्थचेति तत्रावद्यातप्रोक्षणाद्युपयोक्ष्यमाणार्थंवीहीणांयागेनपयोक्ष्यमाणत्वात् प्रतिपत्तिकर्मोडाभद्व्याण
द्युपयुक्तपुरोडाश्रसंस्कारकं नययुक्तस्योकीर्ण करतानिर्वर्तकं कर्मप्रतिपत्तिकर्म उपयुक्तसंस्कारार्थकर्म उपयोक्ष्यमाणसंस्कारार्थत्वं दृष्टत्वं
उपयुक्तार्थो कीर्णोत्प्रेषोक्ष्यमाणोअत्यादरात् अतएवप्रायणीयनिष्कासेनदयनीयमनुनिर्वर्णतीत्यत्रनिष्कासस्यनिर्वीयार्थत्वं नततस्यतदर्थ
अनादरणीयतानिर्वर्तकमित्यर्थः २

पुरोडाश्रमधिकृत्यप्रतिपत्तिमा
नमः कौण्डिन्यादि
त्यर्थः

सतिप्रत्यक्षोऽपिप्रतिपत्तिप्रोक्षकः
तयोः ५

दीक्षणीयप्रायणीयमध्यमोपसर्गोपचसथ्यसूत्यानामकुपंचदिनसाध्योमयागेचतथीदिनस्योपवसथ्यमिति संज्ञा = ४

किंनस्यादिति वाच्यतस्य संज्ञात्वेन पञ्चमप्रकारेण अयोग्यत्वात् अत्रानर्थक्यप्रतिपत्तिरिति चेन्न

पालं निर्वयेदित्येवंक्रमविहितेष्टे पुरंद्राग्नि रोचनादिवरत्पाहिनां याज्यानुवाकानां मंत्राणां यथासंख्यं प्रथमस्य प्रथमं द्वितीयस्य द्वितीयमित्येवं यो विनियोगः स यथासंख्यं पाठ्यप्रथमपरितमं त्रयस्य त्रिकैमर्थ्यां कंसायां प्रथमतो विहितं कर्मैव प्रथममुपतिष्ठते समानं प्राकृत्य यानि त्वेकं तां न्यगानि धातुतागाननुवादेन विहितानि संदेशः पतितानि तेषां विकृत्यर्थत्वं संनिधिपाठात् तेषां हि के मर्थ्यां कांसायां फलवद्विकृत्य पूर्वमेव भाव्यत्वेन संवध्यते उपस्थितत्वात् अतएव ते मुनविष्वजिज्ञायाः चतारः स्वतंत्रफला र्थत्वे विकृतिसंनिधिपाठानर्थक्यापत्तेः पञ्चमधर्माणामानीषोमीयार्थत्वमनुष्ठानसां देष्टव्यात् औपवसथ्ये द्विः अनीषोमीयः पञ्चरुद्रो यते तस्मिन्नेव दिने तैधर्माः यदं ते अतस्तेषां के मर्थ्यां कंसा मनुष्यत्वेनोपस्थितं पञ्च पूर्वमेव भाव्यत्वेन संवध्यते अतो युक्तमनुष्ठानसां देष्टव्यं तदर्थं तेषां च पाठसां देष्टव्यं देवतत्किं न स्यादिति वाच्यं अनीषोमीयस्य यशोः क्रयसंनिधौ पाठान्न च क्रयसंनिधौ तस्य पाठे तदनुष्ठानमपि तत्र स्यादिति वाच्यं स एव द्विदेवत्यः पञ्चदोषवसथ्यः इति श्राल ध्वरतिवच नात्तनुपपत्तेः न च स्थानात्प्रकरणास्य वलीयस्त्वेन पञ्चमधर्माणां ज्योतिषो मार्षत्वमेवैलमिति न्यायात् स्थानात्पञ्चमपाठार्थत्वमेधर्माणां युक्तं न च तेषां तदर्थत्वं प्रकरणा देवकिं न स्यादिति वाच्यं अनीषोमीयकथं भावाकांसायां क्लृप्तोपकारेः प्राकृतधर्मैरेवोपशान्तत्वात् सहिसान्नाययागप्रकृतिकुभयोः पञ्चप्रभवद्रव्यक त्वसामान्यात् तदुक्तं सो न्नायं वातत्युभवत्वादिति सान्नाय्यं दधियसीतत्र पञ्चपागः ययोपागप्रकृतिकः साक्षात्पञ्चप्रभवत्वात् अतश्चोदकप्रसेस्तद्वर्मे निरांका इत्वा न्नपञ्चपागो धर्माणां प्रकरणां विनियोजकं किंतु स्थानमेव निरूपितः संक्षेपतः स्थानविनियोगः तच्च समाख्यातः प्रवले स्थानविनियोगे हियदार्थयोर्देशसामान्यल सागः संवंधः प्रत्यक्षः सामार्थ्यविनियोगोत्तसंवंधो न प्रत्यक्षः यदार्थयोर्भिन्नदेशत्वात् न च सासंवंधवाचिका योजिकानां प्राच्यानां द्वयवाचकत्वेन संवंधाः वाच कत्वात् तथा हि समाख्यासंवंधसामान्यवाचिका स्यात् तद्विशेषवाचिका वा नाद्यः तदुक्तोपयोजनाभावात् सर्वयोगिकप्राच्यानां पर्यायापत्तेः अद्विती योऽवयवसंवंधिनो वाचो तद्विरेण संवंधे विशेष्वाभावात् तत्प्रतिपत्तिमंतरेण तदप्रतिपत्तेः अतश्चावयवसंवंधिवाचकत्वं समाख्यायावक्तव्यं त पाचैकत्वं संवंधिप्रतिपत्तेव वाक्यप्रतिपत्तिन्यायेन तत्प्रतिसंभवे तत्र शक्तिकल्पने गोरवात् यथाहुः सर्वत्र योगिकैः प्राचेद्रव्यमेवाभिधीयते न हि संवंधवाचित्वं संभवत्यतिगोटादिति तथाप्याकंतुपचिरेवाहकतीरप्रत्ययसूत्या प्राकयुक्तः पुनः कर्ता वाच्यो नैकस्य कस्यचिदिति त

संवंधिवाचकत्वं

२ न संवंधिवाच

वांऽग्नौ न संवः सवराग्नेति मंत्रो विकृता ब्रह्मि चरत्तु कं न च मे फलै देवतयोश्चेत्यत्र फलप्रयुक्तत्वेन सौ र्यादिविकृतिमुत्स्वर्गरूपफलाभावात् मंत्रो न प्रवर्तत न तं रं चोहित २
 यः स्यादिति तत्सिद्धं संगानामन्यप्रयुक्तत्वा नुपपत्तेर पूर्वप्रयुक्तत्वे तत्रापि संनिपत्योयकारकाणां द्वयदेवतादिसंस्कारद्वारा यागस्वरूपे उपयोगादुत्पत्त्यपूर्वार्थत्वं अतः
 एवो यध धर्माणां मवधाता दीनामां प्रप्रवृत्तिः ते यं आनि या पूर्वप्रयुक्तत्वादाज्यस्य च तदर्थत्वाभावादित्युक्तं तृतीये आराद्रुपकारकाराणां तत्स्वरूपे अत्र उपयोगात्
 रमा पूर्वार्थत्वं तत्रोत्पत्त्यपूर्वस्य यागस्वरूपानुष्ठानानंतरमेवात्पद्यमानत्वात् संनिपत्योयकारकाणां पूर्वागानां तदुत्पत्तौ उपयोगः उत्तरागानां तु तेषां तत्स्थिता उपयोगः य
 रमा पूर्वस्य च सांगप्रयोगानुष्ठानानंतरमेवात्पद्यमानत्वात् सर्वे यामाराद्रुपकारकाणां तदुत्पत्तौ प्रयोगवद्भिर्भूतस्य तु तस्य तत्स्थितस्थिता उपयोगः यथा ब्रह्मस्य तिसृष्वस्य
 वाजयेद्येने व्या ब्रह्मस्य तिसृष्वेन यजेतेति वाजयेद्येत्तरकालमां त्वेन विहितस्य वाजयेद्यो पूर्वस्थिता उपयोगः तस्य प्रागेवात्पन्नत्वादित्युक्तं चतुर्थे तत्सिद्धं सर्वेषां गानां मपूर्वा
 र्थत्वं प्रकृतं उहरामः तदेवं निरूपितः संक्षेपतो विनियोगविधिः प्रयोगाः ५५ शुभावबोधकोविधिः प्रयोगविधिः सचांगवाक्कोकवाक्यतापन्नः प्रधानविधिरेव सहितं ग
 प्रधानमनुष्ठाय यन् विलंबे प्रमाणभावात् अवि लंबे वा परमार्थाय प्रयोगप्राशुभावविधे न च विलंबे च विलंबे पि प्रमा णाभाव इति वाच्यं विलंबे हि अंगप्रधानवि
 धौ कवाक्यतावागततासाहित्यानुपपत्तिः प्रसज्यते न हि विलंबेन क्रियमाणा योः सहकृतमिति साहित्यं व्यवहरंति न चेवं साहित्यानुपपत्त्या समानकालत्वे मेव स्यान्न त्व
 विलंबः अच्यवधानेन पूर्वोत्तरकालक्रियमाणा यदार्थयो रविलंबेन कृतमिति व्यवहारादिति वाच्यं अनेक्यदार्थानामेकस्मिन्कालेऽनुष्ठानानुपपत्तेः न च तावत्क
 र्त्तसंयादनेनानुष्ठानं किं न स्यादिति वाच्यं तस्य यज्ञक्रतोश्चत्वारः कृत्विज इत्यादिना कर्तृणां नियतत्वात् तस्मादंगवाक्कोकवाक्यतापन्नः प्रधानविधिरेकवाक्यताव
 गततत्साहित्यं विदधन्नुक्तं विलंबेन एककालानुष्ठानानुपपत्तेरविलंबं विधत्त इति सिद्धं प्रयोगः शुभावबोधकोविधिः प्रयोगविधिरेति सचांगमविलंबेन निपतेत्क्रमेणाग्नी
 यमाणो भवति अन्यथा हि किमेतदनं तरमेतत्कर्तव्यमेतदनंतरं चेति प्रयोगविधौ पत्तेः अतः प्रयोगविधिरेव च विधेयप्रयोगप्राशुभाव इत्यर्थं नियतं क्रममपि यदार्थवि
 शेषाणां तया विधत्ते तत्र क्रमो नाम चित्तेति विशेषः पौर्वापर्यमो वा तत्र च प्रमाणानि अन्त्यर्थं न स्यान्मूल्यप्रवृत्त्या ल्यानितं क्रमपरं वचनं श्रुतिः तच्च द्विविधं
 केवलं लक्रमपरं तद्विशेष्यदार्थपरं चेति तत्र वेदं कृत्वा वेदिं करोतीति केवलं लक्रमपरं वेदकरणादेव चनांतरेण विहितत्वात् वयं कर्तुः प्रथमं भूत इति

इति मन्त्रोक्तं नानादं प्रमाणं सत्यं कस्यचित् प्रमाणं विप्रोक्तं मन्त्रोक्तं

तु नाम १
त्वादित्युक्तं १ त्वादि श्रंगगणस्येष्ट्यादेः पर्वसंबंधस्य प्रधानसोमपागा २ पर्वसंबंधेन विरोधे प्रधानपर्वसंबंध एवादर्शयः तादृशतमपर्वसंबंधस्य प्रधानार्थत्वात्
अत्रावस्थासंकाशः रथ्यादेन तव धातेरिति ३

त्वं नित्यं सस्योपयुक्तमेकादशे तच्च संनियतोपकारकमारादुपकारकाद्वलीयः ननु प्रवधात्तादिभवलीयः तस्य दृष्टार्थत्वात् आरादुपकारकस्य चादृष्टार्थत्वात् दृष्टेचसंभवत्यदृष्टस्याप्यप्यत्वात् प्रोचणादिसंनियतोपकारकं तदर्थं वलीयः उभयोरदृष्टार्थत्वाविशेषात् किंच आरादुपकारकं साक्षात्प्रधानां तस्य
प्रोदेशेनाविधानात् संनियतोपकारकं त्वंगां कर्मग्रीव्याद्युद्देशेन विधानात् अंगीयेदया च साक्षादंगवलीयः अंगगणो विरोधेतादृष्टादिति न्यायात्
अतएव पश्याम्यनासोमेन यजेत सोमावस्मां प्रोर्णमास्यां वा यजेतेति अविशेषविधानेपि पर्वानुग्रहः सोमयोगस्येव क्रियते ननु दीक्षाणीपादेः अतः कथं संनिय
तोपकारकस्य वलीयत्वं उच्यते सत्यप्यदृष्टार्थत्वविशेषे संनियतोपकारकमारादुपकारकाद्वलीयः संनियतोपकारके हि कर्मण्युपकार्योपकारकप्रोः व्रीहिप्रोचणा
योः संबंधो वाक्यस्य उभयोरुपकारकस्य लेतुदर्शपूर्णमासयोः प्रयाजानुयाजयोः संबंधः कल्प्यः उपकारोपि किंच आरादुपकारकस्य लेतुप्र
करणाविनियोजकं इतरत्र च व्रीहीनप्रोचतीति वाक्यमेव व्रीहियदेनापूर्वसाधनत्वात् कृत्वा क्रतोविनियोजकमिति वलीयत्वं यत्रोक्तं अंगगणाविरोधे
तादृष्टादिति न्यायेन दुर्बलत्वमिति तदसत् नहि व्रीद्याद्युद्देशेन विधीयमानं प्रोचणादितदर्थं भवति तत्त्वरुपेनानर्थक्यात् किं न तत्संस्कारा
राकृत्यर्थमेव संनियतोपकारकाणामुत्पत्त्यपूर्वप्रयुक्तत्वं सवक्ष्यमाणं त्वात् अत उभयविधमयंगजातं कृत्यार्थमेवेति नांगगणाविरोधन्यायावतारः दीक्षाणीपादेः य
वानुग्रहस्तु दीक्षाणीपादार्थ एव तस्यैतदपूर्व प्रयुक्तत्वात् अतो यत्कं साक्षात्प्रधानांगेन प्रधानपर्वानुग्रहेणैवाध्यत इति तत्सिद्धं संनियतोपकारकस्य आरादुपकार
काद्वलीयत्वं अतएव स्यात्प्रोचणा एवाङ्गतिं जुहोतीति विहिता स्यात् एवाङ्गतिर्पूषश्च न स्यात्पुद्गरा पूषसंस्कारार्थदेव दत्तधारितायाः सृजः श्रुतिदेशे विधानमिव दत्त
संस्कारार्थं ननु स्यात् एवाङ्गतिरादुपकारिकेत्युक्तं दशम इति दिक् द्रव्याद्यनुदिश्य केवलं विधीयमानं कर्म आरादुपकारकं यथा प्रयाजादितदेवं निरूपितं द्विवि
धमयंगजातं तच्च न यागादिस्वरूपप्रयुक्तं स्वरूपेनानर्थक्यात् तदंतरेणापि तत्सिद्धेः किंच पूर्वप्रयुक्तमेव न हितं दंतरेणापूर्वमवतीत्यत्र किंचित्प्रमाणमस्ति तस्या
र्थत्वात् न चैव प्रधान्याददृष्टत्वाच्च फलप्रयुक्तत्वमेव किंच न स्यादिति वाच्यं फलभावनायां यागस्य करणत्वादांगानां वेकराणुग्राहकत्वात्तदर्थत्वे बुद्धे तत्र चान
र्थक्यप्रसक्तौ तेन यागेन स्वापूर्वमेवोपस्थाप्यते संनिकर्षात् दीक्षाणीय शब्देनैव तदपूर्वं ननु फलमुपस्थाप्यते विप्रकर्षात् अतो न तत्प्रयुक्तत्वमंगानां अतए
वन स्यते प्रातर्वत्स्यो विरोधेत्याद्युष्यनेजुहोति इति स्यात् एवाङ्गतिः ५ अंगानामपूर्वत्वात् २ स्रग्गामपूर्वत्वात् ६ स्वर्गाङ्गामः स्वर्गमिति मन्त्रार्थ १

संनियतोपकारकं प्रोचणादि ५
आरादुपकारकं प्रयाजादि ५
दीक्षाणीपादेः दीक्षाणी
मन्त्रे च ६
फलं १

अदिं त्राणं प्रयोगसंग्रहेतुः । आरक्त्यो न घातदा
बाल्याणि नेरया न क्रमः स्यादिति कृत्यचिन्तायाः ॥

तथापि तस्य प्रीतिप्रियमेकदत्राकादशकपातं सप्तमसि प्रयच्छति

यथादत्ततो न्येतं:

एकवाक्यतातः तस्य दत्तः प्रथमममद्यः संचैकरतिवाक्यभेदभयेनेत्यर्थः = २ कर्मचोदकं चाक्यं ब्राह्मणवाक्यं न च्छेद्यो क्ताश्रितप्रथमादिवचनकल्पनद्वारेत्यर्थः
क्रमविशिष्टपदार्थपरं एकप्रसैरताभंगभयेन भवानुवादेन क्रममात्रस्य विधातुमशक्यत्वात् सेयं श्रुतिरित्युपमाणा ये स्याव लवती तेषां वचनै क
ल्पनद्वारा क्रमप्रमाणात्वात् अतएवाश्विनस्य पाठक्रमः तत्ते तीये स्थाने ग्रहाण प्रसक्तोऽग्निश्चिनादशमेषां ह्यतएव च न द्वाप्राप्त्याने ग्रहणमित्युक्तं
यत्र प्रयोजनवशेन निर्णयः सत्रार्थः क्रमयथागिनहोत्रयवागस्याकयोः अत्र हियवाग्नाहोमार्थत्वेन तत्पाकः प्रयोजनवशेन पूर्व अन्वष्टीयते सचायं पाठ
क्रमाद्वलवानमथापाठेऽनुष्ठाने कृतप्रयोजनवाधः अदृष्टार्थत्वं च स्यात् न हि होमानंतरं क्रियमाणास्य किंचित् द्रष्टव्यं प्रयोजनमिति पदार्थबोधकवाक्यानां
यः क्रमः स पाठक्रमः तस्माच्च यदार्थानां क्रमश्चाश्रीयते येन हि क्रमेण वाक्यानि पठितानि तेनैव क्रमेण धीतानि अर्थप्रत्ययं जनयंति पर्थप्रत्ययं स्य दार्था
नामनुष्ठानात् सच पाठो हि विधो मंत्रपाठो ब्राह्मणपाठश्चेति तत्राग्नेयाग्नीषोमीययोस्ततश्चाज्यानुवाक्या क्रमाद्यः क्रमश्चाश्रीयते स मंत्रपाठात्
सचायं मंत्रपाठो ब्राह्मणपाठो हलवान् अनुष्ठाने ब्राह्मणवाक्यापेक्षया मंत्रवाक्यस्यांतरंगत्वात् ब्राह्मणवाक्यं हि प्रयोगाद्वह्निरेव दमेवंक
र्तव्यमित्येवमवबोधकतार्थमिति पुनः प्रयोगकाले व्याप्तिपते मंत्राः पुनरनन्यप्रयोजनाः प्रयोगसमवेतार्थस्मारकारतिवक्ष्यामः तेनानुष्ठानक्रमस्य स्मर
णक्रमाधीनत्वात् क्रमस्य च मंत्रक्रमाधीनत्वात् तरेंगो मंत्रपाठ इतरस्मादिति वलवान् अतएवाग्नेयाग्नीषोमीययोर्ब्राह्मणपाठादादावग्नीषोमीयानुष्ठानं यश्चा
दाग्नेयानुष्ठानमित्येवंक्रमं वाधित्वाः ~~...~~ मंत्रपाठादादावाग्नेयानुष्ठानं पश्चादग्नीषोमीयस्येत्येव क्रमस्तु तं प्रयाजानां समिधो यजतितनूनपातं यजती
तीत्येवंविधायकवाक्यक्रमाद्यः क्रमः स ब्राह्मणपाठक्रमः अत्र च यद्यपि ब्राह्मणवाक्यान्पर्थविधायकतार्थानितथापि प्रयाज्यनां स्मारकांतरस्याभावात्तान्येव स्म
रकत्वेन स्वीक्रीयंते तथा च येन क्रमेण तान्यधीतानि तेनैव क्रमेणार्थस्मरणं जनयंतीति युक्तं तेनैव क्रमेण तेष्वागनुष्ठानमिति तत्तिद्वं प्रयाजानां ब्राह्मणपाठक्र
माक्रमरतिनगुप्रयाजेषु प्रयोगसमवेतार्थस्मारकत्वं विधायकत्वेन कतार्थानां ब्राह्मणमवाक्यानां किमिति स्वीक्रियते प्रयोगसमवेतार्थस्मारकार्थाया
ब्राह्मणमंत्रमप्रपाठके पत्राग्रे योर्ध्वकपालोऽमावास्यायं पोर्णमास्याचाद्युतो भवतीति यद्यप्रपाठके एवं ब्राह्मणो न्यतिवाक्यक्रमः अग्निमूर्द्धाध्वो यत्स्य प्रजायते रयीणां अग्नीषोमात्तद
मेतानि इति अग्नेयाग्नीषोमीयानां पाज्यानुवाक्यामत्र क्रमेवोध्यस्तयो मंत्रपाठो वलवान् अन्यथा ब्राह्मणपाठक्रमः अग्नेयात् पूर्वमग्नीषोमीयकारणमिति रिति नाचः =

इदवायव्यमेवाचरणाश्विनत्वेन्यादिक्रमात्

पाठक्रममिति पाठक्रमो हि तेषु तिष्ठति यथा तत्कर्मणा वा मिति चतुर्थं नुवाके देवस्य त्वेत्यादिभ्यः न येन नुवाके निर्वपाम्यनिषेधो माभ्यामिति पुरोडाशनिर्वायमंत्रः अथ मा
 नुवाके प्रत्युच्यमिषादिके महीनामयोः स्वोऽधीनामिति न्याज्यनिर्वापमंत्रः सचायं निर्वपः मुख्यक्रमान्तपूर्वमनुष्ठीयते मुख्यक्रमस्य पाठक्रममेव यादुबलत्वेन या
 १६ रानव्यवधानात्तरेणैव तद्विराडिहो नृयागमौ श्रुतं ज्ञेययागे तव्यवधानं अत आदावा ज्ञेयहविरभिधाराणां तत एव हविरभिधाराणां ततः आग्नेययागस्त
 तत्रैव त्रयोपागस्त्येवं क्रमो मुख्यक्रमान्ति द्वौ भवति यदि त्वादावेदं हविरभिधाराणां तत आग्नेयस्य क्रियते तदा याज्यानुवाक्याक्रमवशादावाग्नेयस्य न
 यानादाग्नेययागतदंगहविरभिधाराणां योरत्यंतमव्यवधानमैदं यागतदंगहविरभिधाराणां योस्त्वत्यंतमव्यवधानं स्यात्तच्च न युक्तं अतो युक्तः प्रयाजशो
 खाभिधाराणां मुख्यक्रमक्रममिति सचायं मुख्यक्रमः पाठक्रमान्तः दुर्बलः मुख्यक्रमो हि प्रमाणान्तरसाधेयप्रधान क्रमप्रतिपत्ति साधेयतया वि
 लंबितप्रतियत्तिः पाठक्रमस्तु निरये च स्वाध्यायपाठक्रममात्रसाधेयतया न तथेति वलवान् अत एवाग्नेयोऽंशुयागानिषेधो मीयानां क्रमेणानुष्ठी
 यमानानामयुगां प्रयागाज्यनिर्वायो मुख्यक्रमान्तपूर्वमनुष्ठीयते तस्य दुर्बलत्वात् पाठक्रमान्तयश्चादनुष्ठीयते तस्य प्रबलत्वादिति सचायं मुख्य
 क्रमः प्रवृत्तिक्रमाद्वलवान् प्रवृत्तिक्रमे द्याग्नीयमाणो वदनामंगानां प्रधानविप्रकर्षो भवति अस्मिंस्त्वाग्नीयमाणोऽस्मिन्निर्वाहः तद्व्यापदृश
 पूर्णमासयोरादावाग्नेयानुष्ठानंततः सान्नाय्यस्य तद्वै मास्यकेचित्पूर्वमनुष्ठीयते तत्र यदि प्रवृत्तिक्रममाश्रित्य तद्वै मास्यके सर्वपूर्वमनुष्ठीयेरन्
 तत आग्नेयधर्मास्तत आग्नेयानुष्ठानंततः सान्नाय्यानुष्ठानंतदा ततः धर्माणां स्वप्रधानेन सह द्वाभ्यां आग्नेयधर्मतदनुष्ठानाभ्यां विप्रकर्षः
 स्यात् यदा तसान्नाय्यधर्माणां केचित्पूर्वमनुष्ठीयति अन्ये सर्वे सचक्रममाश्रित्याग्नेयधर्मानुष्ठानानंतरं अनुष्ठीयते तदा सर्वेषां
 आग्नेयधर्माणां सान्नाय्यधर्माणां चैकेकेन विजातियेन व्यवधानेन भवति आग्नेयधर्माणां स्वप्रधानेन सह सान्नाय्यधर्मैर्व्यवधानात् सान्नाय्य
 धर्माणां च स्वप्रधानेन सह आग्नेयानुष्ठानेन व्यवधानमिति न विप्रकर्षः तस्मान् मुख्यक्रमः प्रवृत्तिक्रमाद्वलवान् सह प्रयुज्यमानेषु प्रधानेषु संनियतिनामंग
 नामादृत्यानुष्ठाने कर्तव्ये द्वितीयादिपदार्थानां प्रथमानुष्ठित्यदार्थक्रमाद्यः क्रमः सप्रवृत्तिक्रमः यथा प्राजापत्यं गोषु पूजामत्याहि वैश्वदेवी कृ
 त्वा प्राजापत्येऽक्षरं तीति वाकेन तृतीयानिर्देशात्तेति कर्तव्यताका एककालत्वेन विहिताः अतस्तेऽंशतदंगानां चोपाकरणानि योजनप्रभृतीनां सा

पाठाद्धेन वतसा पाकरेणोदितं तत्र नादय
 २६

पस्य पुरोडाशनिर्वापान्तपूर्वकरणमिति ६
 २६

नानादेशस्थानां पदार्थानां विहृतो नृदि

सोऽप्यगविशेषावसाधकैरनुचिन्तितस्मिन् सद्य एव च दिनसाध्यकमंगार
कस्मिन्नेकक्रियमाणत्वात् साद्यस्कृतिर्नोन्नाप्रा
चीनेरभि
धीयतेरति

वचनादेक... कस्मिन्देशे अनुष्ठाने कर्तव्ये यस्य देशे अनुष्ठीयते तस्य प्रथममनुष्ठानमितरयोस्तु पश्चादयं यः क्रमः स स्थानक्रमः स्थाननामनुयष्टि
तिः पश्चाद्देशे अनुष्ठीयते तत्पूर्वतने यदर्थं कृते स एव प्रथममुपस्थितो भवतीति युक्तं तस्य प्रथममनुष्ठानं अतएव सौ द्यस्के अग्नीषोमीयसवनीयानुबंध्या
नां सवनीयदेशे सहानुष्ठाने कर्तव्ये आदेशो सवनीयपशोरनुष्ठानं तस्मिन् देशे आश्विनग्रहणं तं सवनीयस्यैव प्रथमोपस्थितेः इतरयोस्तु पश्चात्
तथा हि ज्योतिषो मे त्रयः पशुयागाः अग्नी ^{षोमीयः} सवनीयो आनुबंध्येति ते च भिन्नश्राः अग्नीषोमीयो अथ तस्योद्भिः सवनीः यः सुत्या काले अनुबंध्यात्वं ते सा
द्यस्केनामसो मयागविशेषः स चाव्यक्तत्वसाध्या ज्योतिषो माविकारः अतस्ते त्रयोपि पशुयागाः साद्यस्कोचोदकप्रासाः तेषां च तत्र साहित्यं श्रुतं सह पशु
नालभतरति तच्च साहित्यं सवनीयदेशे तस्य प्रधानप्रत्यासत्तेः स्थानातिक्रमसाम्याच्च सवनीयदेशे अनुष्ठाने क्रियमाणोऽग्नीषोमीयानुबंध्ययोः स्वस्व
स्थानातिक्रममात्रं भवति अग्नीषोमीयदेशे त्वनुष्ठाने सवनीय ^{नातिक्रमसमं भवति} अग्नीषोमीयदेशे त्वनुष्ठाने सवनीय ^{स्य स्वस्थानातिक्रममात्रं}
आनुबंध्यस्य त्वस्थानातिक्रमः सवनीयस्थानातिक्रमश्चात् एवमानुबंध्यदेशे अग्नीषोमीयो दुष्यः तथा च सवनीयदेशे सर्वेषामनुष्ठाने कर्तव्ये
सवनीयस्य प्रथममनुष्ठानं आश्विनग्रहणं तं हि सवनीयदेशः प्रकृतो आश्विनग्रहणं हीत्वा तत्रात्रिद्वता पूयं परिधीयानेन सवनीयं पशुमुपा
करोतीत्याश्विनग्रहणं तं तस्य विहितत्वात् तथा च साद्यस्के आश्विनग्रहणे कृते सवनीय एवोपस्थितो भवतीति युक्तं तस्य स्थानानुष्ठानमनुष्ठानं इतरयोस्तु
पश्चादित्युक्तं प्रधानक्रमेण योगानां क्रमश्चाग्नीयते समुख्यक्रमः येन हि क्रमेण प्रधानानि क्रियंते तेनैव क्रमेण चेनेषामंगानुष्ठीयंते तदा सर्वेषामंगानां स्वे
त्यर्थः प्रधानैस्तु तैमव्यवधानं भवति व्यक्रमेण त्वनुष्ठाने केषां चिदंगानां स्वे प्रधानं तं मव्यवधानमप्येषां अत्यंतं व्यवधानं स्यात् तच्च युक्तं प्रयोगविध्यवगात्
साहित्यवाधयते अतः प्रधानक्रमेण क्रमेणैतः अतएव प्रधानप्रोषाभिद्यारण्यश्चादेशो अग्नेयहविषोभिद्यारण्यश्चादेशो अग्नेययोगेंद्रयागयोः
योर्वययीत् अजतहयोरभिद्यारण्ययोः स्वेन स्वेन प्रधानेन तुल्यं एकांतरितव्यवधानं भवति अग्नेयहविरभिद्यारण्यनियमागयोर्हेंद्रयागहविरभिद्यार

2

कामोयजेतेत्यनेन स्वाहाज्यमुद्दिश्य राज... , यतापिन स्वाहाज्यकाममात्रस्य तत्फलभोक्तृत्वं प्रतिपाद्यते किंतु राजः सतस्तत्कामस्य किंचित् पुनः सवि
शेषाणां त्वेनाश्रुतमप्यधिकारिविशेषाणां भवति यथाध्ययनविधिसिद्धाविद्याग्निशाध्योश्च कर्मसु आधानसिद्धानिमतासामर्थ्यावृत्तेऽंशुहवचि
शेषाणां त्वेनाश्रवणोपि अधिकारिविशेषाणां त्वमस्येव उत्तरकृतविधीनां ज्ञानाक्षेपशक्तेरभावेनाध्ययनविधिसिद्धज्ञानवतंप्रत्येव प्रवृत्तेः अग्निशाध्य
कर्मणां चाग्नयेक्षत्वे तद्विधीनां आधानसिद्धान्यभावाच्च अध्ययनस्यापनीताधिकारत्वात् उपनयनस्य चाष्टवर्षव्रात्यहमयनयनीतित्यादिना
त्रैवर्णिकाधिकारत्वात् आधानस्यापि वसंते ब्राह्मणोऽग्नीनादधीतेत्यात्रैवर्णिकाधिकारत्वात् यद्यपि च वर्षासुरथकारोऽग्नीनादधीतेत्यनेन र
थकारस्य सोधन्वनाऋभुपर्यायस्याधानं विहितं योगात् रुहेर्वर्षस्त्वात् तथापि न तस्यात्तरकर्मस्वधिकारः अध्ययनविधिसिद्धज्ञानाभावा
त् न च तदभावे आधानेऽपि कथमधिकारः तद्वैद्वानस्य तत्साध्यत्वादिति वाच्यम् तस्याध्ययनविधिसिद्धज्ञानाभावेऽपि वर्षासुरथकारोऽग्नी
नादधीतेत्यनेनेव विधिना आधानमात्रेऽपि कर्तव्यतां क्षेपणात् अन्यथा तस्यैव विधेरनुपपत्तेः अतश्च रथकारसाधानमात्रेऽधिकारेऽपि नोत्तरकर्मस्वधिकारे वि
द्याभावात् एवं च तदाधानं नार्गसंस्कारार्थं संस्काराणामग्नीनामत्तरत्रेययोगाभावात् किंतु तदाधानं लौकिकाग्निगणकं विश्वजिज्ञासेन स्वर्गफलं च
स्वतंत्रमेव प्रधानकर्म विधीयते अग्नीनिति च द्वितीयासक्तुं न जुहोतीति वात् तृतीयासक्तुं प्रकृतमनससमः तत्सिद्धं प्रदृश्याध्ययनविधिसि
द्धज्ञानाभावादाधानसिद्धान्यभावाच्च नोत्तरकर्मस्वधिकार इति न चैवं त्रिषा अधिकारो न स्यात् तस्याः अध्ययनप्रतिषेधेन तद्विधिद्विज्ञा
नाभावात् न च नास्त्येवेति वाच्यं यजेत स्वर्गकाम इत्यादौ स्वर्गकामपदस्योद्देश्यविशेषात्वात् ग्रहेकत्ववदविवक्षितत्वेन त्रिषाः अधि
कारस्य साधितत्वादिति चेत् सत्यं अधिकारः साधितो न तु त्वातं ग्रेण न स्त्रीत्वातं अमर्हतीत्यादिना तस्य निषिद्धत्वात् स्वातंत्र्येण कर्तृत्वे प्र
योगद्वयस्यापि वैगुणमायत्तेऽत्र यमानप्रयोगेऽपलीकर्तृकाऽज्यावेक्षणसिद्धिर्लोपात् पत्नीप्रयोगे च यजमानकर्तृत्वात्

सि ४

तत्र प्रथमपदार्थानुष्ठाने यस्य कस्यचित्पशोः शरभ्यकर्तव्यम् ३

हित्यसंपाद्यतत्र प्राजापत्यानां संप्रसिधये देवता कत्वेनैकस्मिन्कालेऽनुष्ठानादुपपद्यते सा हि त्वत्तदंगानां चैकस्मिन्कालेऽनुष्ठानमशक्यं न ह्येकैवायं श्रुता
मुपाकरणमेकस्मिन्काले कर्तव्यं शक्यं अतस्तेषां साहित्यं अथवा वधानेनानुष्ठानात्संपाद्य एकस्योपाकरणा मिति श्रुतः प्राजापत्ये चैकं पदार्थं सर्वत्रानुष्ठाय
द्वितीयः पदार्थो येन क्रमेण प्रथमो नुष्ठितस्तेनैवानुष्ठेयः प्रयोगविधिवगतमिथोऽसाहित्यस्य प्रयत्ने प्रयोगविधिना हि देहेतदंगानामुपाकरणनियोजना
दीनामिथः साहित्यमानंतर्थापरपर्यायं विहितं तच्च साहित्यं सवनीयं यशोचोदकेन प्राप्तं तस्य प्राणिद्रव्यकत्वेन देहविकृतित्वात् सवनीयाश्च एकादश्या
नेषु प्राप्तं सुत्या कालत्वसामान्यात् तेनैव प्राजापत्येषु प्राप्तांग एव सामान्यात् प्राजापत्येषु च प्राप्तिमप्युपागमेदाच्चादकाः भिद्यन्ते अतश्चादकात्तत्तत्प
श्रवणभूतानां उपाकरणनियोजनादीनां साहित्यमानंतर्थापरपर्यायं प्राप्तं अतः एकस्य यशोरुपाकरणानंतरमेव नियोजनं चोदकवत्कर्तव्यत्वेन प्राप्तं तत्तु न क्रिय
ते प्रत्यक्षवचनावाग्तसर्वयश्रवणसाहित्यानुपपत्तेः अत एकस्मिन्प्रयोगोपाकरणे कृते तदनंतरमेव कर्तव्यत्वेन प्राप्तमपि नियोजनं न क्रियते प्रत्यक्षवचनवलात्पुनश्चतरे
षु षोडशसु उपाकरणेषु क्रियते कृते तेषु उपाकरणेषु प्रथमपशोर्नियोजनस्य तदीयोपाकरणेन व्यवधाने प्रमाणाभावात् प्रथमपशोर्देवनि योजनं कार्यं
अतश्च येन क्रमेणोपाकरणं कृतं तेनैव क्रमेण नियोजनं कर्तव्यं एवं च तत्तत्पशूपाकरणा नानास्वस्वनि योजनैस्तत्संयोज्यैः शोर्गोर्वावधानं भवति अन्यथा केषांचिदसं
तव्यवधानं केषांचिच्चाव्यवधानं स्यात् तच्च न युक्तं तस्मादेन क्रमेण प्रथमपदार्थो नुष्ठितस्तेनैव द्वितीयो नुष्ठेयः तस्मिन् प्रथमानुष्ठितपदार्थकमाद्यो द्वितीयप
दार्थक्रमः संप्रवृत्तिक्रम इति तदेवं संचेतो निरूपितः षड्विधक्रम निरूपणेन प्रयोगविधिव्यापारः पूलसाम्यबोधको विधिरधिकारविधिः फलस्वाम्यंच कर्मज
न्यफलभोक्तृत्वसंचयजेतस्वर्गकाम इत्येवंरुपः अनेन हि स्वर्गपुद्गिः श्रुत्या गंधिदधता स्वर्गकामस्य याजन्त्यफलभोक्तृत्वं प्रतिपाद्यते मस्याहितग्निरग्निरिहा
नृदहेतसोऽग्नये द्यामवतेऽथा कपाले निर्वयेदित्यादिभिस्त्वग्निदाहादौ निमित्ते कर्मविदधद्भिर्निमित्तवतः कर्मजन्यप्राप्तयस्तत्फलस्वाम्यप्रतिपाद्य
ते तच्च फलस्वाम्यतत्संबन्धो धिकारित्वेनैव प्राप्तिः अधिकारिविशेषाणां च तदेव यत्पुरुषविशेषाणां च तदेव अत एव राजसूयेन स्वराज्य

श्रोतृव्यावृत्तपरिवर्धः परित्यागविधिः यथापचयनरतमिहोऽत
 २२ इहिवक्तव्यमभेदाविधिपरंतु स्मृतिः -
 नतस्केष्टोत्रेवैकप्राप्यनिकृत्तः प्रदिप्यतिनतद्व्यष्ट्याज्यपद्या
 अत्रैवप्रतः सवनमाध्यादिनसवनगतेष्वद्विः पचमानमाध्यादिनपचना
 श्रोतृव्यावृत्तपरिवर्धः परित्यागविधिः यथापचयनरतमिहोऽत
 २२ इहिवक्तव्यमभेदाविधिपरंतु स्मृतिः -
 नतस्केष्टोत्रेवैकप्राप्यनिकृत्तः प्रदिप्यतिनतद्व्यष्ट्याज्यपद्या

वेदाणादिलोपात्तः अतोऽप्येतेऽसमधिकारः सहाधिकारत्वे च यजमानविद्ये च यत्प्रामाण्यधिकार्यसिद्धेर्न ज्ञानं विना तस्याः अधिकारे तु ययतिः
 पाणिग्रहणानुसहत्वं सर्वकर्मसु तथाप्यप्यफले स्थिति वचनेन स्त्रियः अधिकारनिर्णीयाच्च निष्ठादस्य यतेरिवाध्ययनविधिसिद्धज्ञानविरहिणो
 पितृयानिष्ठादस्य पतिं याजयेदिति वचनान्निष्ठादेष्यानिष्ठादस्य पतिशब्दो हि निष्ठादं च तं स्थपतिं चेति कर्मधारयो न तु निष्ठादानोऽस्य पतिरिति धर्षित्यु
 हसः षष्ठ्यर्थे लक्षणापत्तेः एतावांस्तु विप्रोक्तः निष्ठादस्याध्ययनविधिसिद्धज्ञानभावेनैतस्यैव विधेस्तत्कर्मोपधिकारानां दोषकत्वं यत्प्राप्तं दृ
 शज्ञानभावेऽपि यजमानेन सहाधिकारात्तस्य च तादृशज्ञानवत्वात्तेनैव च तस्याः कार्यसिद्धेर्नोत्तरकृतविधीनां तदाक्षेपकत्वं येन यज्ञीमात्रकर्तृ
 काः यदर्थं प्राज्ञावेत्तृणादयस्ते ज्ञानं विनाऽप्राच्यानुव्याहारिते द्विधीनां तदाक्षेपकत्वं स्वीक्रियते इति तत्सिद्धं अध्ययनविधिसिद्धज्ञानस्याधानसिद्धा
 नितत्तायाश्चोत्तरकर्मस्वधिकारिविप्रोक्तत्वं त्वमिव सामर्थ्यस्याप्यधिकारिविप्रोक्तत्वं असमर्थप्रतिषेधः प्रवृत्तेः आख्यातानां अर्थवृत्तं प्रोक्ति सामर्थ्य
 हकारिणी सा च विद्वन्निन्यायात्तच्च सामर्थ्यकाम्ये कर्मणि श्रृंगप्रधानविषयं न त्वंगासमर्थः प्रधानमात्रसमर्थश्च काम्ये कर्मण्यधिकारी प्रधानविधेरं
 गविध्ये कवाक्यताप्रतिपन्नस्य सांगकर्मसमर्थप्रत्येव प्रवृत्तेः यथा विनियोगं अधिकारात् यदि समर्थप्रत्येव प्रवृत्तौ कयाचित् श्रुत्या विरोधः
 स्यात् तदाऽसमर्थस्याप्यधिकारः स्यात् न च विरोधोऽस्ति स्वर्गकाम्यश्रुतेः समर्थप्रतिप्रवृत्तौ विरोधाभावात् प्रत्युताऽसमर्थप्रतिप्रवृत्तौ प्रधानवि
 धेरंगवाक्ये कवाक्यतया प्रतिपन्नस्यांगसाहित्यस्य बाधयतेः नित्यवच्छ्रुतानां मंगानां यादिकत्वप्रसंगाच्च श्रुतः सांगे प्रयोगे समर्थस्यैव काम्ये कर्मण्य
 धिकारः नित्यकर्मणां त्वेग्यथाश्रुतिन्यायः तानि हि यावज्जीवश्रुत्या यावज्जीवं कर्तव्यत्वेन चोदितानि न च यावज्जीवं केनापि संज्ञाः प्रयोगः प्राक्यते
 कर्तुं श्रुतो नित्यकर्मसु प्रधानमात्रसमर्थोऽधिकारी श्रृंगानित्युपावति कर्तुं प्राक्यते तावति कार्याणि त्यास्तां चरुत्पासूरिभिः पराक्रातत्वात् तत्सिद्धं
 पूलस्वाम्यबोधको विधिकारविचारतत्तदेवं निरूपितं चतुर्विधमेव निरूप्यते पराक्रातविधेः प्रयोजनवदर्थपर्यवसानं मंत्राणां तु प्रयोगसम

हकारिणी सा

११

२३

प्रवाधित
यस्य
अथप्राप्तिकरुणमवततप्रयो
गताप्रभावादिपयः ३

यातः अथ गुणफलसंबंधविधाने यागस्याश्रयत्वेन संबंधरतिचेतनं न चरति चेत् न यजेतेत्यत्राश्रयवाचक्यदाभावात् अथ सिद्धं ते करणत्वमि
वाश्रयत्वमपिलक्ष्यमिति चेत् न न्याश्रयत्वापेक्षया करणत्वस्य लघुत्वेन तत्त्वज्ञाया एव युक्तत्वात् फलपविधीयमानो गुणो यत्र कारक
तामापद्यते स ग्राश्रयः तत्त्वचाश्रयत्वं करणत्वं च निष्कृष्टाप्रतिरिति लाघवं किंच गुणफलसंबंधविधाने करणी भूतो गुणस्तनिष्ठवाक
रणत्वं फलोद्देशेन विधेयं तत्राद्येयस्ते करणत्वस्य गुरोयसर्जनत्वेन प्रतीतिर्लक्षणयेव वाच्यात्तृतीययाप्युक्त्यर्थत्वात् प्राधान्येनोप
स्थितेः यदापि गुणनिष्ठकरणत्वं फलोद्देशेन विधेयं तदापि फलभावनायां करणत्वेनान्वयायोग्यगुणनिष्ठकरणत्वोपस्थितिर्लक्ष
णयेव वाच्यात्तृतीयाभिहितस्य करणकारस्य क्रियान्वययोग्यस्य करणत्वेनान्वयायोग्यत्वात् करणशब्देनाभिहितं करणश
ब्दोद्विचरतीयातः तृतीयोत्पत्तिप्रसंगात् प्रशुक्राममदस्यापि स्वरसतः फलपरस्य कामनानुवादित्वेनानर्थक्यपत्तेः अनचनियम
अतश्च करणत्वेनान्वयायोग्यगुणनिष्ठकरणत्वोपस्थितिर्लक्षणयेव वाच्या लक्षणयाचोपस्थितकरणत्वस्य करणी भूतस्य चाग्राह्यप्रतफलभावना
यां करणत्वं तदपिलक्षणयेव वाच्या श्रयमाणया तृतीययाग्राह्यत्वात् तस्य यागप्रतिकरणात्वाभिधानात् अतएव तेन तत्त्वचतुर्थकारणी भूतगोदोहना
देः पश्वर्थत्वं समभिव्याहारादित्युक्तं अतश्च गुणफलसंबंधविधाने धातोरत्यंतपाराध्यादिवद्गोदोषवत्त्वात् उद्दिष्टव्यस्य गुणसमर्पकत्वे गुणविशिष्टकर्मविधा
नमेव स्वीकार्यं तथा सति हि यजिनालघुभूतं करणत्वमात्रं लक्ष्यं उद्दिष्टव्येन च प्रकृत्यंशेन मत्वर्थमात्रं लक्ष्यमिति गुणफलसंबंधविधानात् लाघवं
भवति धातोरत्यंतपाराध्यादिकंतु न भवत्येव धात्वर्थस्येव फलोद्देशेन विधानात् अतश्चोद्दिष्टव्यस्य गुणसमर्पकत्वेन मत्वर्थलक्षणा ग्राह्या विशि
ष्टकर्मविधानं स्वीकार्यं उद्दिष्टतामागेन मञ्जुभावयेदितिकर्मनामधेयत्वे तु उद्दिष्टव्यस्य न मत्वर्थलक्षणा मुख्ययेव वृत्त्यामजिनासामाना
दिकरणेन तस्यान्वयसंभवात् उद्दिष्टायागेन मञ्जुभावयेदिति संभवति च मुख्यार्थलक्षणाश्रयितुं न युक्ता संनिक्कृष्टविधानंतु समानमेव न चैवं सो
गोदोहनेन मञ्जुभाभस्य प्रणयेदिति विषयवाक्यं

तृतीययागप्राधान्येन करणत्वस्येवोपस्थिति
तर्षः = ३

यथास्तोत्रशस्त्रादीनां

विशेषपर्यवसायितया

स्योऽ

तिसर्वनामपर्यवसायितया सर्वनामचोपपत्तिविशेषादिति

स्यत्वं गृह्यार्थत्वं सर्वथापितुं तेषां नानर्थक्यमिति नामधेयानां विधेयार्थमै रित्ते दकतयार्थवत्त्वं तथा हि उद्दिष्टाय जेतयश्रु काम इत्यत्र हि उद्दिष्टव्यो यागना
मधेयं तेन च विधेयार्थपरिच्छेदः क्रियते अनेन द्विवाक्येनाप्राप्तत्वात्फलोद्देशेन यागे विधीयते यागसामानस्य चाविधेयत्वाद्यागविशेष एव विधीयते
तत्र कोऽपि विशेष इत्येतायां उद्दिष्टव्यात् उद्दिष्टो याग इति ज्ञायते उद्दिष्टायागिनेति सामानाधिकरण्येन नामधेयान्वयात् तस्य च यजिना सामाना
धिकरण्येन नीलोत्पलादिशब्दवत् तत्र हि उत्पलशब्दस्यार्थादुत्पलादन्यो नीलशब्दस्यार्थोऽस्ति नीलाग्राः लक्षा यातनीलशब्दस्य द्रु
व्यपत्त्वेन सामानाधिकरण्यं उद्दिष्टव्यस्य तु यज्यवगतयागविशेषानां यो वाच्यार्थोऽस्ति विशेषवाचित्वात् तस्य अतश्चार्थोतरवाचित्वाभावेन न ना
मधेयस्य नीलशब्दवत् सामानाधिकरण्यं किं तर्हि वैश्वदेव्यामिदं तन्मिदं प्राच्यवत् वैश्वदेवीशब्दस्य हि देवता तद्धितात् तत्वात् तद्धितस्य च सामोऽपि विशेष इत्य
येतायां अमिदं दशनिध्यादामिदं ह्येतां विप्रोऽस्त्यवगम्यते यथाहुः अमिदं देवतायुक्तं वदत्येव हितद्धितः अमिदं दशनिध्यात् तस्यैव विधेयार्थमि
तितथाश्रुत्यैवोपपत्तयः सर्वनाम्ना प्रतीयते तदर्थस्तद्धितेनैव त्रयाणामेकवाक्येनेति तस्माद्यथा वैश्वदेवीशेषसमर्थकत्वेनामिदं दशनिध्यात् वैश्वदे
वीशब्देन सामानाधिकरण्यं एवं मान्यस्य विधेयत्वाद्यज्यवगतयागविशेषसमर्थकत्वेन नामधेयस्य यजिना सामानाधिकरण्यं तत्तिष्ठं नामधेयं या
नां विधेयार्थपरिच्छेदकतयार्थवत्त्वं यथाहुः तदधीनत्वाद्यागविशेषसिद्धेति नामधेयत्वं च निमित्तचतुष्टयात् मत्वर्थलक्षणाभयाद्वाक्यभेद
भयात्तत्प्रत्ययशास्त्रात्तद्व्यपदेशाच्चेति तत्रोद्दिष्टाय जेतयश्रु काम इत्यत्रोद्दिष्टव्यस्य यागनामधेयत्वं मत्वर्थलक्षणाभयात् तथा हि उद्दिष्टव्यस्य ग्रा
समर्थकत्वे यागानुवादेन तावन्नग्राविधानं युज्यते फलपदानर्थक्यापत्तेः न चानेन चोक्तेन फलं प्रति यागविधानं तस्मिन् अग्राविधानं युज्य
ते वाक्यभेदापत्तेः नापि ग्राफलसंबंधविधानं संभवति पर्यदार्थविधानेन च प्रकष्टार्थविधानाय तेः धात्वर्थस्य स्वरूपेणाविधानात् तदुद्दे
शेन वा अन्यस्य कस्यचिदविधानात् धातोर्ह्यंतया शर्थीयत्वेन यज्यानर्थक्यापत्तेः न हितदानेन करणं समर्थते ग्रास्यकरणत्वेन च
सर्वनाम्नाश्रुत्या उपपत्तयः प्रतीयते इति सामानाधिकरण्येनान्वयः १ ग्रागेन फलसंबंधानां इत्यर्थः १

तत्संख्यं प्रजापत्यमित्यत्र संख्यं द्वयकप्रजापतिमागे निष्ठाभावयेति विहितस्य फलाकांक्षायाः फलविशेषाकांक्षायाः इत्यर्थः ३

२०

न संभवति एकप्रसूताभंगलक्षणवाक्यभेदायत्तेः तदेव प्रविधेयभावस्यानेकपदसाध्यत्वात् अतएव च षडुक्तः प्रथममक्षरस्य त्रिविधदेशे विप्रिष्ट
भक्तविधिर्ननु भक्तानुवादेन प्राथम्यविधिरित्युक्तं तृतीये मेघनुवादेन चित्रत्वविधाने फलपदानर्थक्यापत्तेश्च उभयविधाने वाक्यभेदात् प्रकृतस्य च
यागस्य फलाकांक्षायां अनिक्ततेः विश्वजिन्यायेन फलकल्पनायं गौरवम् दधिमधित्यादिगुत्यतिवाक्येनैतस्याधिकारवाक्यस्य प्रतिपत्तेः एकवाक्य
तावाधेन वाक्यभेदप्रसंगाच्च चित्राशब्दस्य तु कर्मनामधेयत्वे प्रकृतस्य कर्मणः फलाकांक्षस्य फलसंबन्धमात्रकरणत्रवाक्यभेदः प्रकृत्या इष्टे रने
कद्वयकत्वेन चित्राशब्दस्य तत्रोपपत्तेः तत्सिद्धं वाक्यभेदभयश्चित्राशब्दः कर्मनामधेयमिति अग्निहोत्रं जुहोतीत्यत्राग्निहोत्रशब्दस्य कर्मनामधेयत्व
म् तत्प्रत्यक्षात् तत्तस्याप्राप्त्याप्यकस्य प्रायकस्य प्राप्त्या विद्यमानत्वेनाग्निहोत्रशब्दः कर्मनामधेयमिति यावत् तथा हि विधिना त्वावत्तदेव
विधेयं यत्प्रकारं तरेणाप्राप्तं प्रप्राप्तेः शास्त्रमर्थवदिति न्यायात् अग्निहोत्रशब्दस्य च गुणविधित्वेन गुणत्वेन विधेयः स शास्त्रांतरेणाप्राप्तः कथमि
ति चेच्छृणुयदि तावदग्नौ होत्रमस्मिन्निति सप्तमी समासमाश्रित्य होमाधारत्वेनाग्निर्विधेय इत्युच्येत तदा यदा हवनीये जुहोतीत्यनेनैव प्राप्तत्वा
द्विध्यानर्थक्यम् अथाग्नये होत्रमस्मिन्निति चतुर्थी समासमाश्रित्याग्निहोमादेव तानेन समर्थ्य तदिति चेन्न शास्त्रांतरेणाप्राप्तत्वात् किंतु शास्त्रां
तरमिति चेत् अत्र केचित्पदग्नये च प्रजायतये च सायं जुहोतीति शास्त्रांतरेणाहोमानुवादेनाग्निप्रजायतये विधानात् अग्निहोत्र्यदं देवता समर्थ्य
कमूनचोभयविधाने वाक्यभेदः परस्परनिरये च विधाने हि वाक्यभेदः स्यात् अग्नये जुहोतीति प्रजायतये जुहोतीति प्रत्येकं विधिव्यापारात् च श
ब्दप्रचणानुपरस्परसायेक्षस्यैव पदद्वयस्याख्यातान्वयान्न वाक्यभेदः अतएव अतिगोदक्षिणां दक्षिणां दक्षिणां विहितदक्षिणां अनुवादेन गोश्रा
श्वश्राश्वातरश्रादिभश्चाजाश्वान्प्रवयश्ववीहयश्वयवाश्वजिलाश्वमाश्वान्तस्य द्वादशान्तदक्षिणोतिवाक्येन गवादीनां विधानं दशमोक्तं संगच्छे
तैपरस्परसायेक्षाणां गवादीनां विधानेन वाक्यभेदाभावात् अन्यथा दक्षिणां अनुवादेनानेकेषां गवादीनां विधानेनैव संगच्छेतेति अग्निप्रजा
यत्योश्च देवतयोः सतोः समुच्चयो ननु समुचितयोर्देवतात्वं एष्यकारकविभक्तिप्रचणानु चकार्थस्य चकार्थानान्वयात् तस्य प्राधान्यात्

विभक्त्यर्थेन ध

२०

प्राणिधर्मत्वात्मकतेदध्यादिद्रव्यके कर्मणि निवेशयोगात् नानेन वा केन प्रकृते कर्मणि गुरा विधानं किंतु ५

मेन यजेतेत्यत्रापि सोमपदस्य यागनामधेयत्वायातेषु एव विधित्वे मत्वर्थलक्षणायात्तेरिति वाच्यं सोमपदस्य लतायां रुढत्वेन यागनामधेयत्वानुपपत्तेर
 गत्यालक्षणाश्रयणात् उद्भिच्छब्दस्य तु नैव वाच्योऽर्थः कश्चित्समिद्धः उद्भिद्यत्तेनेनेति यो गस्यतु गणद्वयापेक्षया फलोद्भेदनकारिणोऽनुपपत्तेः तत्ति
 द्वे उद्भिच्छब्दस्य मत्वर्थलक्षणाभयाद्यागनामधेयत्वमिति चित्रया यजेतमश्रुकाम इत्यत्र चित्राशब्दस्य वाच्यमेदमभयाद्यागनामधेयत्वं तथा हि
 न तावदत्र गणविशिष्टयागविधानं संभवति दधिमधुपयोद्यत्तंधानां उदकं तंदुलास्तत्संस्तुं यजामास्यमित्यनेन विहितत्वाद्यागस्य विशिष्टविधा
 नानुपपत्तेः प्रापस्य च यागस्य फलसंबन्धे गणसंबन्धे च विधीयमाने वाक्यभेदः अथ चित्राशब्दात् चित्रत्वस्त्रीत्वयोः युतिः नैस्त्रीत्वस्य च स्वभावतः प्रा
 णिधर्मिणा तत्रास्य वाक्यस्यानारभ्याधीतत्वात् अनारभ्याधीतानां च प्रकृतौ वा हि संकल्पादिति न्यायेन प्रकृतिगामित्यात् प्राणिद्रव्यकाणां
 च यागानां देहस्य चेतरेष्विति न्यायेनाग्नीषोमीयप्रकृतिकत्वात्तदनुवादेनानेन वा केन गुरोः विधीयते देहस्य च ज्योतिषो मां गत्वेन स्वतंत्र
 फलाकांक्षायाः अभावत् पशुकामपदं न फलसमर्पकं किंतु अग्नीषोमीयपश्वर्जनां गतया पशुकामनानुवादः तथा च न वाक्यभेद इति
 चेत्तत्र तथापि देहानुवादेन चित्रत्वस्त्रीत्वविधाने वाक्यभेदात् विशिष्टकारकविधानेपि गौरवत्सङ्गात् वाक्यभेद एव कारकस्या
 पि प्राप्तत्वेन विशिष्टविधानानुपपत्तेः पशुकामपदस्यापि स्वरसतः फलपरस्य कामनानुवादित्वेऽनर्थक्यायत्तेः पश्वर्जनियमतः पश्वर्ज
 नकामना भवति कामनातः प्रागेव केन चिद्वृत्ते पशोः तदभावात् तथा च पशुकामपदस्य नित्यचक्षुषाणां बाधः देहस्य चेत्यतिशिशुपुंस्त्वावरुद्ध
 त्वेन ते स्वसंनिधि पठितेन च कृष्णसांख्यार्णनात् रुद्धे चित्रत्वस्यानारभ्याधीतेन सामान्यशास्त्रेण विधानानुपपत्तेः पांचदश्यावत्तद्वद्व
 सामदश्याविधानं अथ माभूत् अग्नीषोमीयपश्वनुवादेन चित्रत्वस्त्रीत्वविधानं सारस्वती मेष्ठीति वाक्यविहितया गंगामेष्ठीनुवादेन गणविधानं
 स्यात् चित्रयेति स्त्रीकारकानुवादेन चित्रत्वमात्रविधानात् न च प्राक्तेन कृष्णसांख्यार्णनेनैराकांक्षात्तचित्त्वविधानं युक्तचित्तिवाच्यं नुप
 दिष्टेन चित्रत्वेनातिदिष्टस्य वागांतरस्य बाधोपपत्तेरिति चेत् मैवं न हि चित्रमेत्येकेन पदेन स्त्रीकारकस्योद्देशः चित्रत्वस्य च विधा

च पश्वर्जनां दयावा जिह्वायां निनरति
 विधायकं वाक्य

२२

यतिविधेरेकैनेववाक्येनसिद्धेयदग्रयेचप्रजापतयेचप्रातर्जुहोतीतिवाक्यद्वयंचयर्थमिति तन्नभवेच्चयर्थयदि
प्रजापतिमात्रविधानंविचिंतय्यात्सायंहोमैश्चमिसमुच्चितप्रजापतिविधानंप्रातर्होमैस्सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेतिमंत्रवर्णप्राप्तसूर्यसमुच्चि
तप्रजापतिविधानंरक्षितंनचैतदेकैनेवाक्येनसिध्यतिअतोर्थवद्वाक्यद्वयंचतुश्चमंत्रवर्णकत्वेमंत्रवर्णस्याग्निर्ज्योतिरग्निस्वाहेतिसायंजु
होतीतिवाक्येनसायंहोमैर्विनियुक्तत्वात्तत्प्रकाशस्याग्रेरपिप्रजापतिसमुच्चितस्यतत्रैवदेवतात्वावगतेर्यदग्नयेचेतिवाक्येनसायं
एवंयसूर्यायचेतिवाक्येप्रातःप्रादोव्यर्थरति किंचमंत्रवर्णनज्योतिर्गुणविशिष्टस्याग्नेःप्रकाशनाद्विशिष्टस्यैवदेवतात्वायातइतित
दपिनहोमानुवादेनदेवताद्वयविधानेपिमंत्रवर्णयोर्लिङ्गादेवप्राप्तिसंभवात्तद्विधानार्थक्यात् मिश्रलिङ्गमंत्रविधियर्युदस्तयोःप्रतिप्रसवा
र्थविधानेपितद्विधिगतयोःसायंप्रातःशब्दयोर्नर्थक्यंविधीयमानयोर्मंत्रयोर्व्यवस्थयेवप्राप्तिसंभवात्तर्त्तकाश्रययोर्व्यवस्थितत्वात् अनुवाद-
त्वेकिंस्तभयचतुल्येतिमात्रवर्णकत्वेपिअग्नेःकेवलस्यैवदेवतात्वंनगणाविशिष्टस्ययदग्नयेचेतिवाक्येअग्नेःपूर्वाङ्गुतिरित्यत्रचकेवल
स्येवाग्नेःसंकीर्तनात्केवलस्यैवदेवतात्वावगतेःयथाह्युपाजैविष्णोर्मात्रवर्णकत्वेपिनगणाविशिष्टस्यदेवतात्वंविष्णुर्योऽमुषश्च
व्यइत्यर्थवादेकेवलस्यैवसंकीर्तनात्तद्वदितिअतश्चमात्रवर्णकत्वेदोषाभावादेवताद्वयविधानेचगोएवायनेरन्यतःप्राप्तमग्नि
मनूयतत्समुच्चितःप्रजापतिरेवात्रविधीयतेहोमानुवादेनोभयविधानेवाक्यभेदप्रसंगश्चनचचकारप्रदणान्नवाक्यभेदइतिवाच्यं
चकारार्थेहिसमुच्चयःतंचसमुच्चयंयदिचकारःप्रधान्येनचूयात्तदाप्रधानस्यानेकविशेषाग्राहकत्वादाहणपादिविशिष्टकयवि
धानइवचकारकद्वयसमुच्चयविधानेवाक्यभेदो नभवेत्तन्नचचकारःसमुच्चयंप्राधान्येनद्रुतेषरोपसर्जनत्वेनैवाभिधानान्अतएवद
शमेभाष्यकारेप्रकारस्यसमुच्चयशब्दाद्वैलक्षण्यप्रतिपादितंसमुच्चयशब्दोहितंप्राधान्येनचूतेनचकारःयदिहिप्राधान्येनचू

स्मरणं नास्ति तत्रापि
उक्तिः

अतश्च नानाधर्मो दिवदग्निप्रजापत्योर्देवतात्वमिति अन्येत्वाचार्या आहुः अग्नये च प्रजापतये च सायं जुहोतीति वाक्येनाग्निः प्रायकं हो-
मानुवादेन प्रजापतिविधानात् न च विनिगमनाविरहादुभयविधानं युक्तमिति वाच्यमविधानादित्यदेवविधेयं यत्प्रकारेण तरेणाग्निं तत्र यथं
नेन वाक्येन सायं कालेन विधीयते सायं जुहोतीति त्वचनान्तरेण प्राप्तत्वात् तथाग्निरपि न विधीयते अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति मंत्रवर्णादेव
प्राप्तत्वात् मंत्रवर्णाद्यापि देवतासमर्थकत्वमस्त्येव अतएवोपांशुयाजे विष्वादीनां मंत्रवर्णिकदेवतात्वमित्युक्तमनन्वेन प्रजापतिदेव
तया नेर्वाधः स्यात् चतुर्थ्यादिप्रजापतेर्देवतात्वमवगम्यते अग्नेस्तु मंत्रवर्णिकं तत्र सास्यदेवतेति देवतात्वे तद्विस्मरणवत् यद्यपि देवतात्व
चतुर्थी । संप्रदाने तस्याः स्मरणं तत्रापि त्यज्यमानद्वयोद्देश्यत्वं देवतात्वं तच्च संप्रदानस्वरूपं तर्गतं त्यज्यमानद्वयोद्देश्यत्वे सति प्रतीतिरु-
त्त्वस्य संप्रदानत्वात् अतश्च तृतीयः संप्रदानेकदेशात्तया देवतात्वप्रतीतिरस्त्येव मंत्रवर्णात् न देवतात्वं प्रतीयते किंतु अधिष्ठानमात्रं अतश्च मंत्रवर्ण-
श्चतुर्थीतो दुर्बलः यथाहुः तद्वितेन चतुर्थ्यावामंत्रवर्णान्वापुनः देवताया विधित्तदुर्बलं तु परंपरमिति अतश्च प्रवलप्रमाणवोधितप्रजापतिदेव
तमादुर्बलप्रमाणवोधिताग्नेर्वाधः स्यादिति चेत् सत्यमस्याद्वाधो यदि प्रजापतये जुहोतीति किंचलं प्रजापतिविधानं स्यात् विधीयमानस्तु प्रजापतिर्मंत्र-
वर्णप्राप्तमग्निमनूद्य तत्समुच्चित्तो होमोद्देशेन विधीयते समुच्चितो भयविधानायेक्ष्यान्यतः प्राप्तमग्निमनूद्य तत्समुच्चितप्रजापतिमात्रविधाने
लाघवात् अतश्च न वाधकत्वं निरयेत् विधानाभावात् यथा च त्वन्मते अग्निप्रजापत्योरेकहोमोद्देशेन विधानात्तुल्यार्थत्वेन विकल्पे प्रसक्ते
प्रजापतेर्न्यादिकमग्निवाधकत्वं समुच्चयविधानात् एवं मंत्रवर्णप्राप्तमग्निमनूद्य तत्समुच्चितप्रजापतिविधानेपि न वाधकत्वमितितुल्यं
यत्तु अग्नेर्मंत्रवर्णिकत्वे अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति मिश्रलिंगमंत्रवर्णवलात्सायं होमस्य द्विदेवत्यापत्तिरिति तत्र अग्निमनुचितप्र-
जापतिविधानचत्सूर्यसमुच्चितस्य विधानात् प्रवलप्रमाणवोधितेन प्रजापतिना मंत्रवर्णप्राप्तस्य सूर्यस्य वाधितत्वात् यत्तु मंत्रवर्णिकत्वे प्रजा

भयाविधानेवाक्यभेदाद्गौरवायतेष्वनानेनवाक्येनदेवताद्वयविधीयतेकिंतुमंत्रप्राप्तमग्निमनूद्यतत्समुच्चितः प्रजापतिर्होमोऽग्निविधीयते अतश्च
नेदमग्नेः प्रायस्कं किंतुमंत्रवर्ण एव अतश्च तेनाग्नेः प्राप्तत्वाग्निहोत्रयदं देवतासमर्थकं किंतर्हिनामधेयमेवं तिस्रमेतत्तत्प्रत्यक्षप्राप्ताद
ग्निहोत्रप्राप्त्यस्य कर्मनामधेयमिति एवं प्रयाजेषु समिदादिदेवतानां समिधः समिधो गन्धः स्रज्यस्य च त्वित्यादिमंत्रवर्णोऽयः प्राप्तत्वात् समिधो यज।
तीत्यादिषु समिधादिशब्दाः तत्प्रत्यक्षप्राप्तात् कर्मनामधेयं यथाहुः विधित्सितगुणं प्राप्तिप्राप्तमन्यद्यतस्त्विह तस्मात्तत्प्रापणं व्यर्थमिति नाम स
मिष्यत इति दिक् प्रयेनेनाभिचरन्त्यजेतेत्यत्र प्रयेनशब्दस्य कर्मनामधेयत्वं तद्व्ययदेशप्राप्तात् तेन व्ययदेशात् उपमानं तदन्यथा उपययत्येति या
वत्तथा हि यद्विधेयं तस्य स्तुतिर्भवति तद्यदि मन्त्रप्रयेनो विधेयं स्यात् तदार्थवादेस्तस्यैव स्तुतिः कार्या न च यथा वै प्रयेनो निष्पत्त्यादत्ते एवमयं
द्वियं तं भ्रातृव्यं निष्पत्त्यादत्त इत्यनेनात्र तेनार्थवादेन प्रयेनः स्तोतुं शक्यः प्रयेनो यमानेनार्थात् स्तुतेः क्रियमाणत्वात् न च प्रयेनो यमानेन एव स्तो
तुं शक्यते उपमानो यमेयमावस्य भिन्नतिष्ठत्वात् यदा तु प्रयेन संज्ञको यागो विधीयते तदार्थवादेन प्रयेनो यमानेन तस्य स्तुतिः कर्तुं शक्यत इति प्रये
नशब्दस्य तद्वायदेशाद्वागनामधेयत्वं तत्तिष्ठन्निमित्तं तत्तुष्टयान्नामधेयत्वं तु त्वात्तेष्विष्टगुणवत्त्वीयत्वमपि पंचांगनामधेयत्वे निमित्तं के
विदाहुः वैश्वदेवेन यजेतेत्यत्र वैश्वदेवशब्दस्य कर्मनामधेयत्वस्य त्विति शिष्टगुणवत्त्वीयत्वात् न च तत्त्वार्थत्वं तत्त्वादिप्रकारं च तद्व्या
संभवात् तथा हि न तावन्मत्वर्थलक्षणाभयानामधेयत्वं वक्तुं युक्तं वैश्वदेवेनेति तद्वितेनेन मत्वर्थलक्षणाभयोक्तत्वात् सास्यदेवतेत्यस्मिन्
र्थे हितद्वितस्मरणं तत्रास्यशब्दस्य तद्वितं तर्गतस्य यद्यपि हस्तः हविर्वा इति स्मृतेः स्तुतेर्हविर्विद्यमानत्वं मवातं तथापि सर्वनाम्नानुप
स्थितवाचित्वात् स्तुतुं हविर्वा श्चात्रानुपस्थितत्वाच्च जेतेत्युपस्थितं यागमेवाश्रयाद्वाऽभिधत्ते इति न तावन्मत्वर्थलक्षणाविशेषदेवहयैक
देवताविधानाच्च न वाक्यभेदः नापितत्प्रत्यक्षप्राप्तत्वात्नामधेयत्वं यत्र हि विधित्सितगुणोऽन्यतः प्राप्तस्त्वितत्प्रत्यक्षप्राप्तत्वात्नामधेयत्वं यथाऽ
ग्निहोत्रप्राप्तेऽत्र चानयादयोऽप्यष्टौ योगाः प्रकृताः तत्राभिधानागोपयामि च वैश्वदेवाः प्राप्ताः वैश्वदेव्यामिदं तितथापि सप्तसुतेष्वाम

होतृश्रानेनादयोऽष्टौ योगाः

चकारवोधितः

पञ्चदातृप्रतिपत्तयः समुच्चयः क्रियागुणोः संबन्धेन समुच्चयः प्राग्भनः समुच्चयो द्वयश्च इति चत् चप्रोभनश्च द्वयश्च इति प्रयोगः स्यात् समुच्चयः
शब्दवत् चकारस्य प्राधान्येन समुच्चयवाचित्वे धवरवदिरयोः समुच्चय इति चत् धवरवदिरयोश्चेत्यपि प्रयोगः स्यादिति अतश्चकारः समुच्चयेन प्रा
धान्येन वृत्ते येन प्रधानस्यैकस्य विधानान्न वाक्यभेदो भवेत् किंतु कारकद्वयोपसर्जनत्वेनेदं सतं वृत्ते समुच्चिताज्जगिप्रजापती इति प्रधानद्वयवि
धानेन च वाक्यभेदः स्यादेव यथा ग्रहोद्देशेन संमार्गे कत्वविधाने यद्यपि चकारः समुच्चयेन प्रधान्येन द्रव्यात्तथापि तस्य कारकद्वयप्रति
प्राधान्यमनुपपन्नं विभक्त्यभिहितस्य कारकद्वयस्य क्रियोपसर्जनत्वेन समुच्चयोपसर्जनत्वाभावात् कृतं तादृशोद्देशः पर्युपस्थितं हि कारकं क्रि
यात्तो न्येन संबध्यते कारकसमुच्चयः करणसमुच्चय इति विभक्त्यभिहितं तु क्रिययैव कारकाणां तयैवान्वयात् अतश्चकारेणोच्यमानः सः कारको
यमसर्जनत्वेनेवोच्यते कारकद्वयचप्रधानं एकोद्देशेन प्रधानद्वयविधानेन वाक्यभेद एव यथाङ्गुल्यनकपदसंबन्धेन द्वयैकमपि कारकं तथापि तदना
वृत्तेः प्रत्ययेन विधीयत इति यच्च यथादक्षिणानुवादेन गवादीनामनेकेषां विधानेन वाक्यभेदस्तथा कारकद्वयविधानेन यीति तन्न न हि गो
श्वाश्चैत्यस्मिन्वाक्ये दक्षिणानुवादेन गवादीनामनेकेषां विधीयते उक्तरीत्या वाक्यभेदायत्तेः चकारश्च एतेन कथं चित्परिहारेऽपि गवादीनामनेके
षां द्वादशाश्रितसंख्यायाश्च विधानेन वाक्यभेद एव आध्वर्यवप्राग्व्यायोगोश्चेत्यादेः तस्य द्वादशाश्रितमित्यस्य सदृशत्वेन वाक्येकवाक्यत्वमित्युक्तं
शमेऽतो नेन वाक्येनोभयविशिष्टदक्षिणोवविधीयते विशिष्टविधानाच्चन वाक्यभेदः अतएव पार्थसारथिभिश्चेदं शमेतत्र तैसोभयविशिष्टा
दक्षिणोवविधीयते अनेकगवाद्यात्मिकेकादक्षिणाविधीयते इति चेत्तन्नैवं कृत्वा भ्योदक्षिणाददातीत्यस्यानर्थक्यं तस्यानुवादत्वात् क
त्तिकसंबन्धपरत्वाद्वादक्षिणाशब्दसामर्थ्याद्विकृतिजोचमसाध्वर्यादीनां च तत्संबन्धः स्यात् एतद्वाक्यसत्त्वे च न भवति कृत्तिकशब्दस्य
स्यादिगणश्चतुयजननिमित्तत्वेन च मसाध्वर्याणां कृत्तिकत्वाभावस्य तृतीये उक्तत्वात् अतश्च गोश्वाश्चैत्यस्मिन्वाक्ये विशिष्टविधानान्न वा
क्यभेदः यदग्नये च प्रजापतये च सायं जुहोतीति तत्तु न विशिष्टविधानं होमस्याग्निहोत्रं जुहोतीत्यनेन प्राप्तत्वात् अतश्च होमानुवादेन समुच्चितो

२१

२३

एकप्रसूता चैकप्रसूता यप्रकृतेश्चानुवादेन

वर्क

दाद्वगतः न विधिरेव तत्प्रत्ययान्वितार्थवादरूपत्रकिंचित्प्रमाणमस्ति अतएव ज्योतिष्येमेन स्वर्गकामाप्नोतेत्यत्र ज्योतिष्ये मशब्दस्तानि वा ए
 तानि ज्योतीष्य एतत्प्रत्ययान्वितार्थवादरूपत्रज्योतिःसंबंधनिमित्तीकृत्य सोमयागो पूर्वर्तमानस्तत्प्रत्ययान्वितानामधेयं भवति एवं प्रक
 तेपि द्रव्यमप्येवमप्रकारकल्पने मानाभावात् अतएव वैश्वदेवाधिकरणवार्तिककारेण मय संस्तुतस्तत्प्रत्ययान्वितेष्वध्यानामधेयत्वमिति य
 द्योत्यतिशिष्टगणवलयस्त्वमुक्तं तदुक्तविध्यसंभवे युक्त्यभ्युपगमात् अतस्तिद्वैतप्रत्ययान्वितेष्वध्यानामधेयत्वमिति ननु पशु
 सोमाधिकरणोऽंद्रवायवंग्रहणीत्यादौ न यजिकल्पनं सोमेन यजेतेति प्रत्यक्षयजिष्कृते रित्युक्तं तेन न्यायेन वैश्वदेव्यामिदं त्वत्रापि यजिकल्पनं
 मास्तु वैश्वदेवेन यजेतेत्यत्र प्रत्यक्षयजिष्कृतेः एवं चानेन वाक्येन देवताविशिष्टकर्मविधानमस्तु तस्य च द्रव्याकांक्षायां वैश्वदेव्यामिदं त्वत्रय
 द्रव्यविधानमस्तु एवं च न वाच्यं प्रहयस्याप्यनुवादत्वं नाप्येहं वीक्षीत्यनन्यगतिकलिंगविरोधो भवेदिति चेत्तमेवमवैश्वदेव्यामिदं त्वत्रय
 ज्यकल्पने आमिदा किमनुवादेन सिधीयते विष्टे देवानुवादेन द्रव्यविधाने द्रव्यस्य देवतागत्वमेव स्यान्न प्राणागत्वमू किंच वैश्वदेवी प्रादे
 देवतातद्विज्ञातत्वादा मिता त्वत्वेन नू तेरित्युक्तं तत्र विष्टे देवानुवादेन द्रव्यविधानं वैश्वदेवी शब्देनैव वक्तव्यम् पदभूतेः यथा भावनायां
 करणसमर्पणधातुने वक्रियते यदश्रुतेर्न तूययदेनेत्युक्तं भावार्थाधिकरणे तद्वत्तत्र च वषट्क र्त्तुं प्रथममक्षरं तिवदेकप्रसूता विरो
 धः अतो यानुवादेनापि द्रव्यविधानार्थं वैश्वदेव्यामिदं त्वत्रयजिकल्पनं तावदवश्यं कर्तव्यं ततश्च यजुसोमाधिकरणान्याप्येवमप्यमूऽंद्रवाय
 वंग्रहणीत्यादौ देवताविशिष्टगणवलयविधानेन यज्यकल्पनात् यजिकल्पने च वैश्वदेव्यामिदं त्वत्रयदेवताविशिष्टकर्मविधानं युक्तं
 प्रहयश्रवणात् एवं चानेयोषाकामालः सोमश्च हरीत्यादिवाक्येष्वेव वैश्वदेव्यामिदं त्वस्य चाकस्य प्रायः धातोरस्ति भवति अन्यथा हि ते शुभ
 र्वेषु द्रव्यदेवतासंबंधक ल्पितयागविधाने अत्र च द्रव्यमात्रविधानमिति वेत्तव्यं प्रसज्येत किंच वैश्वदेवेन यजेतेत्यत्र वैश्वदेवशब्दस्य
 दचतो समयकत्वे यद्विष्टे देवाः समयजंततद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वमित्यस्यार्थवादस्यात्यंतमेव निरास्तवने स्यात् एतदर्थं वादाद्वि

वैश्वदेव्याः सहायकः
 न्यामिवाक्यः सहपाठः

किंदिष्टे देवादेवताकत्वेन
 देवताविशिष्टयामिदायागमात्रसमर्पकत्वे

वाक्येयैर्यायेतेः वैश्वदेवशब्दस्यामितायागमात्रनामत्वेनैव च योऽनेनान्वयते इति वाच्यमन्यतदनुवादेनास्ति किंचित्कृत्यम् प्राचीनप्रवणे
 वैश्वदेवसंबंधात्तस्य आग्नेयाद्यशेषप्रकृतयागनामधेयत्वेनैव वैश्वदेवेन यजेतेति वाक्यानर्थक्यं तदाह्यनेन योऽयागान्नयते अनुवादेन च एकप्र
 तीत्याहृतत्वात्समुदितानामागानां मयि वैश्वदेवशब्दो नामधेयसिध्यति एवं च प्राचीनप्रवणे वैश्वदेवेन यजेत इत्यत्र वैश्वदेवशब्देनाहो
 यागान्नयत् प्राचीनप्रवणविधानंतत्रमिदं भवति तद्वाक्यासत्त्वेनैव वाक्येनामितायागएव प्राचीनप्रवणद्वेषासंबंधस्यात आह्यस्य योऽयागेषु प्राचीनप्रवणदे
 शासंबंधएवेतद्वाक्यप्रयोजन एव च वैश्वदेवशब्दोऽयानां नामधेयं न तत्र तत्प्रवणशब्दनिमित्तं भवति सप्तसु विष्टेदेवाण्युक्तेः अतो न वैश्वदेवश
 ब्दस्य तत्प्रवणशब्दात्त्रा नामधेयत्वमिति नापि तद्वाक्ये शास्त्रात्तादृशस्य व्ययदेशस्यानुपलंभात् अत एव वैश्वदेवशब्दस्य नामधेयत्वेनैव प्रकृतप्रकार
 तुष्यस्य निमित्तत्वात् उत्पत्तिश्चिष्टगुणवलीयस्त्वमेव निमित्तं तथा हि वैश्वदेवेन यजेतेत्यत्र न तावदप्रकृतकर्मनुवादेन देवताविधानं संभवति तेष्वा
 त्रानुपस्थितेः नापि देवताविशिष्टकर्मोत्तरविधानं संभवति गोरवायतेः श्रुष्टेहं वीधीत्यनन्यागतिकलिंगविरोधाच्चाह्यतोऽनेन वाक्येन प्रकृतकर्मनु
 वादेन विधीयते इति वक्तव्यम् तत्रामितायागे विष्टेदेवश्रुतेः सप्तसु योषनेन वाक्येन विष्टेदेवाविधीयते इति वक्तव्यमन्यतत्संभवति तेष्वाभ्युपगम्यति
 शिष्टगुणवलीयस्त्वमेव निमित्तं तत्राकांक्षया हि संबन्धो भवति आग्नेयादियागानां हि देवताकांक्षा उत्पत्तिश्चिष्टेऽग्न्यादिभिरेव निवृत्तेति न तत्र विष्टेदेवविधा
 नं युक्तं अतश्चाप्यतिशिष्टगुणवलीयस्त्वादेव शब्दस्य कर्मनामधेयत्वमिति यथाहः गुणंतराचरुद्रत्वान्नाचकाश्यागुणोपटः विकल्पे
 पि न वैश्वदेवस्य नामधेयत्वं न तद्विष्टेदेवश्रुतेः चार्थाच्चाहः यः शब्दो यत्र कर्मणि यद्गुणसंबन्धे बोधयति स चेत्संबन्धः शास्त्रांतरप्रतियन्तस्तदा तस्य
 शब्दस्य नामधेयत्वं तत्प्रवणशब्दात्तत्र च शास्त्रांतरविधिर्विधीयते वादोचेत्यत्रानादरः तत्राग्निहोत्रशब्दोऽग्निसंबन्धबोधकं शास्त्रांतरविधिरेव
 वैश्वदेवशब्दश्च विष्टेदेवसंबन्धकर्मणि बोधयति विष्टेदेवसंबन्धश्चाह्यस्य योऽयागेषु यद्विष्टेदेवासमयजततद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वमित्यर्थं वा
 ननु वैश्वदेवेन यजेतेत्यस्य देवताविशिष्टयागोत्तरविधायकत्वेपि न गोरवं प्रकृतवैश्वदेवकर्मण्येवाग्नेयादिवत् विधानेनाप्रकृतकल्पनामावा

तत्प्रकृतमित्यादिना भवादित्यत्र तद्वत्प्रकारेण विधीयते

तत्प्रकृतमित्यादिना भवादित्यत्र तद्वत्प्रकारेण विधीयते

वैश्वदेवशब्देचिष्वदेवकर्तृकत्वेन कर्मणि प्रचुरतितायते तदेव ता समर्पकत्वे विरुध्यते किंच वैश्वदेवेन यजेतेत्यस्य यागविधित्वेनामिहा
 यानोत्पत्तिश्चिष्वत्तथा च तमानवाजिनं वाधितुं शक्यते इति उभयोरप्यामिहाऽऽजिनयोः यागां त्वं स्यात् तथा च विकल्पः सचाष्टदोषदुष्टद
 तितस्माद्वैश्वदेव्यामिहेत्यत्रैव यागविधानं इतरस्य त्वनुवादत्वं अनुवादत्वे यथानानर्थक्यं तथोक्तमित्याह तावत्तत्सिद्धे वैश्वदेवशब्दस्य
 कर्मनामधेयत्वं तदेवं निरूपितं मत्वर्थलक्षणादिप्रकारचतुष्टयनिर्वाहणेन नामधेयस्य विधेयार्थयत्तिच्छेदकतया र्थवत्त्वं अनर्थहेतुकर्मणः
 सकाशात् स्यात्पुरुषस्य निवृत्तिकरत्वेन निषेधानां प्रहर्षार्थानुबंधित्वमत्राहियथाविधयः प्रेरणामभिर्दुषतः स्ववर्तकत्वनिर्वाहार्थं विधे
 यस्य यागादेः श्रेयसाधनत्वमाक्षिपंत प्रहर्षतत्र प्रवर्तयंति एवं न कलंजं भक्षयेदित्यादयो निषेधा अपि निवर्तनामभिर्दुषतः स्वनिवर्तकत्वनि
 र्वाहार्थं निषेधस्य कलंजभक्षणादेरनर्थहेतुत्वं नाक्षिपंतः प्रहर्षततो निवर्तयंति ननु कथं निषेधानां निवर्तनीयप्रतिपादकत्वेन वती न भक्षये
 न हंत चरत्येवमादौ अत्र व्यवधानेन न जर्थाभावात् सधात्वर्थेनान्वये धात्वर्थवर्जनकर्तृव्यतेव सर्वत्र वाक्यार्थः प्रतीयते ततश्च यथा यजेतेत्या
 दौ यागकर्तृव्यता वाक्यार्थः एवं निषेधेतु तद्वात्वर्थवर्जनकर्तृव्यता वाक्यार्थो न निवर्तनेति चेत्तमेवमत्र व्यवधानेपि धात्वर्थस्य प्रत्ययार्थो
 यसर्जनत्वेनोपस्थितस्य न जर्थाभावो नान्वयायोगात् न ह्यन्यो यसर्जनमन्येनान्वेति माभूद्राजप्रहर्षमानयेत्यत्र एतन्मानयनान्वयित्वं ततश्चाव्यव
 धानेपि न जर्थास्य न धात्वर्थेनान्वयः आह रायस्यैव एकहोपन्यानापि कलंजादियदर्थेनान्वयः तेषामपि कारको यसर्जनतयोपस्थितत्वेन भिन्न
 पदस्य न जर्थास्य नान्वयायोगात् एकहोपन्याद्व्याहारेण न अत्रान्वयेनान्वयायोगात् न जर्थाः प्रत्ययार्थेन संबध्यते तस्य प्राधान्यात् क्रयभाव
 येवाहपादीनितत्रापि नान्वयात्तां प्राचा च्यार्थभावमया तस्या अपिलिङ्त्वां प्राचा च्यपूर्वर्तनोपसर्जनत्वेनोपसर्जनत्वेनोपस्थितत्वात् भूतो
 लिङ्त्वांशेन न जसंबध्यते तस्य सर्वापेक्षया प्राधान्यात् न जश्चैव स्वभावो यत्स्वसंबधिप्रतियक्षवोधकत्वमनास्तीत्यत्र ह्यस्तीति सत्वशब्दे
 न संबध्यमानो न जसत्त्वप्रतिपक्षे सत्वगमपतितदिह लिङ्गार्थस्तावत्प्रवर्तना अतस्तेन संबध्यमानो न जप्रवर्तना प्रतिपक्षे निवर्तनागमप

किं तु दलनादौ प्रवृत्तं प्रत्येवं न हन्यादिति शास्त्रं हननात्त्वयं निवृत्तं प्रकृतं प्रति न प्रवर्तते वैयर्थ्यात् ?

[illegible]

कारण
त्वेन ई

यदेज्जिगीत्यनेन प्राप्ते णात्तवनीयेज्ज
होमीति प्राप्ते स्वेवत्यरामर्षः ५

२५

धातुयोगेधात्वर्थीभावबोधकत्वमेव न तु तद्विरुद्धार्थबोधकत्वमिति चेत् सत्यम् न ज्ञोऽभाव एव शक्तिः स्मरणं तु प्रतीत्यभिप्रायं न शक्त्यभिप्रायम् ^{नाम १}
 त्वर्थयोगीत्यपि प्रतीत्यभिप्रायं तथापि नेहेतेत्यत्र प्रत्ययस्य न जाऽसंबंधत्वेन तावत्कश्चिदर्थो विधेयः तत्र न तावद्वा त्वर्थो विधातुं शक्यते न जातदभा
 वबोधनात् नापि तदभावो विधातुं शक्यते अभावस्याविधेयत्वात् अतश्च न जीदिति भ्यां विधानयोग्यः कश्चने क्षणविरोधी अर्थो लक्षणया
 प्रतिपाद्यते स चेक्षणाविरोधी लक्ष्यमाणाः यदार्थो नेहेति अनीक्षणासंकल्पः तस्येक्षणाविरोधित्वात् सत्यपि पदार्थांतरस्येक्षणाविरोधित्वे सर्वत्र
 याऽविनाशतत्वेन संकल्पस्येव लक्षणास एव नेहेतेत्यत्र कर्तव्यतया विधीयते अनीक्षणासंकल्पेन भावयोदिति भाव्याकांक्षायां चेतावता हेनसा
 चि युक्तो भवतीति वाक्यशेषावगतः या यक्षयो भाव्यातया संबध्यते एवं चात्र या यक्ष... यार्थसंकल्पस्य कर्तव्यतया विधानात् सत्यव्रतमित्य
 नेनेकवाक्यता सिद्धा भवति तत्सिद्धनेहेतेत्यत्र तस्य व्रतमित्युक्तमात्यर्थदासाश्रयणमिति नानुयाजेषु ये यजामहे करोतीत्यत्र विकल्पप्र
 सत्त्वात् तदाश्रयं तथा हि यद्यत्र प्रधानसंबंधलोभान्न जः प्रत्ययसंबंधः स्वीक्रियेत तथा सत्यनेन वाक्येनानुयाजेषु ये यजामहेः प्रतिषिध्यत इति
 वक्तव्यम् अनुयाजेषु ये यजामहेन कुर्यादिति न च तत्र तस्य प्रतिषेधः प्राप्तिं विना संभवति प्राप्ति सापेक्षत्वात् प्रतिषेधस्य अतएव नांतरित्वेन दिवी
 त्यस्य न प्रतिषेधकत्वं अंतरित्वे च यना प्राप्तेः अतएव न ब्राह्मणो हंत व्य इत्यस्य नित्यवद्भनन निवर्तकत्वमुपपद्यते सर्वे हि पुरुषः कदाचिद्
 नर्न दौ प्रवर्तते कदाचिच्च रागाद्यभावेन प्रवर्तते तत्र यदि निषेधस्य प्राप्ति सापेक्षत्वेन स्यात् तदा रागाविरोधाय हननादावप्रवृत्तं प्रत्येव
 न शास्त्रप्रमाणोपयतो रागादिना हननादौ प्रवृत्तेन प्रसन्नततो निवर्तितव्यमप्राप्ति सापेक्षत्वेन स्वयमप्रवृत्तं प्रतिप्रसक्त्यभावेन निषेधशास्त्रा
 प्रवृत्तेः रागादिना प्रवृत्तं प्रत्येव भ्रांतिनिमित्तरागबाधेन निषेधशास्त्रप्रवृत्तैः युक्ता प्रवृत्त स्य ततो निवृत्तिः अतश्च ब्राह्मणो हंत व्य इत्यस्य निषे
 धस्य निवृत्तिनियमवोक्तत्वं व्रीहीन वहन्यादित्यस्येवावद्यात नियमबोधकत्वं यथा खलु व्रीहीन वहन्यादिति शास्त्रं वैतुष्यार्थं अवद्या

पर्युदासः

विकल्पप्रसक्त्ये

तत्सिद्धं नानुयाजेष्वित्यत्र विकल्पप्रसक्त्या पर्युदासाश्रयणमिति यत्र तस्य श्रयित्वं न प्राक्यते तत्र तस्य सत्तावपि निषेध एवाश्रीयते यथानाति
 रात्रे षोडशिनं गृह्णातीत्यत्र तस्य तिरत्रे षोडशिनं गृह्णातीति शास्त्रेण प्राप्तं अतिरात्रे षोडशिनं गृह्णं प्रतिषिध्यत इति चिह्नितप्रतिषिद्धत्वा
 द्विकल्पप्रसक्तावपि पर्युदासो नाश्रीयते अशक्यत्वात् यदि तत्र न जः षोडशिनं देन संबंधः स्वीक्रियेत तदा अतिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति
 वाक्यार्थः स्यात्तत्र चातिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति प्रत्यक्षविधिविरोधः अतएवातिरात्रात् तत्र पदन न जः संबंधो नतिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति
 प्रत्यक्षविधिविरोधात् अतएवात्र पर्युदासस्यानुषंग्येति निर्दिध एव स्वीक्रियते विकल्पोऽपि स्वीक्रियते अनन्यगतेः अतश्चेतत्सिद्धं य
 त्रास्यव्रतमित्याद्युपक्रमो विकल्पप्रसक्तिश्च नास्ति तत्र प्रतिषेधो यथान कलिंजं भक्षयेदिति यत्र वा विकल्पप्रसक्तावपि पर्युदास
 आश्रयित्वं न प्राक्यते तत्र प्रतिषेधः यथानातिरात्रे षोडशिनं गृह्णातीति एतावांस्तु विशेषः यत्र विकल्पाऽऽपादकः प्रतिषेधः तत्र प्रतिषि
 ध्यमानस्य नानर्थहेतुत्वं न भयोरपि विधिनियेधयोः कृत्वर्थत्वात् यत्र च न द्विकल्पः प्रसज्यते प्राप्तिश्च एतः प्रतिषेधश्च पुरुषार्थस्त
 त्रनिषिध्यमानस्य नानर्थहेतुत्वं यथा कलिंजं भक्षणस्य हीनो न जहोतीत्यादिभिरुत्तरेण होमादीनां शास्त्रप्राप्तावपि पुरुषार्थत्वेन प्राप्
 त्वात् कृत्वर्थत्वेन प्रतिषेधेतदनुष्ठानां क्रांतौ वैगुण्यं नानर्थोत्पत्तिः यथा स्वरूपगमनादिप्रतिषेधे रागतः प्राप्तस्य पुरुषार्थत्वेन प्रति
 षेधे निषिध्यमानस्य नानर्थहेतुत्वं निति द्विकल्पसिद्धनिषेधानां पुरुषार्थानुबंधित्वं एवं सर्वस्यापि वेदस्यापुरुषार्थानुबंधित्वं प्रकृतमनु
 सरामः तदेवं यथा विधादीनामध्ययनविधुयात्तानां नानर्थक्यं एवमर्थवादानामपि तदुयात्तत्वेनानर्थक्यं न भयतेः स्वार्थप्रतियादने च
 प्रयोजनाभावात् तत्राणामप्रयोजनवदर्थयर्थवसानं वक्तव्यं ते चार्थवादाद्विधाः विधिप्रोधानियेधप्रोधाश्च तत्र चायं व्याख्येयतमालभते
 त्यादिविधिप्रोधाणां वायुर्वेदेऽपि देवता इत्यादीनामर्थवादानां विधेयार्थत्वावकाशार्थत्वं बहिर्गतेन देयमित्यादिनिषेधप्रोधाः
 वायुदेवतां कृत्वा लभनेन यागं भावयेदिति वाक्यार्थः ३ वेद्यामास्तु तवर्हिषि हिरण्यनिधाय तद्वाह्यो

अध्ययन
विधुयात्
त्वेन

यो देयनतत्र जतं देयमिति १२६

संकोचनात्पर्युदासस्योपसंहारादभेदः स्यात्तत्र उपसंहारे हि सामान्ये प्राप्तस्य विशेषे संकोचो भवति यथा पुरोडाशं चतुर्द्वाकरोति तिति पुरोडाशसामान्ये
प्राप्तं चतुर्द्वाकरणं आग्नेये चतुर्द्वाकरोति तिति आग्नेये संकोच्यते इति चेन्न तन्मात्रसंकोचार्थत्वादुपसंहारस्य तदन्यमात्रसंकोचार्थत्वात्पर्युदा
सस्येति केचित् अन्ये तु उपसंहारो नाम सामान्यतः प्राप्तस्य विशेषे संकोचनरूपो व्यापारविशेषो विधेः पर्युदासस्तु पर्युदासः सविज्ञेयो यत्रोत्तर
पदेन न जज्ञति अभिष्टुक्तास्त्याप्रत्ययातिरिक्तेन धातुनानाम्नावानजः संवधः अतस्तयोस्तावत्स्वरूपतः स्यात् एवमेदः एवं सत्यप्यभेद
आशंकेयतयदियुदासः विहितस्तत्रावश्यं उपसंहारस्यात् न चेत्तदस्ति नेदो तो व्यंतमित्यादौ सत्यपि तस्मिन्नुपसंहाराभावात् न हितत्राग्ने
ये चतुर्द्वाकरणमिव सामान्ये प्राप्तं किंचिद्विशेषे संकोच्यते या यत्तयोद्देशो नानीक्ष्णसंकल्पमात्रविधानात् प्रकृते दाहरोतयजिसामा
न्ये प्राप्तस्य ये यजामहस्यानुयाजव्यतिरिक्तेषु संकोचनाद्यदिविधेरुपसंहारविधित्वं भवति नेतावता किंचिद्विहिते विध्यभेदे हि कथं विधि
कार्यमुपसंहारः पर्युदासेन क्रियत इति भवति विरोधः न चात्र विधिर्नास्ति न जोनुयाजयदसंवधेन विधेर्विधायकत्वस्याव्याघातात् अत्र हि प
र्युदासोनुयाजव्यतिरिक्तविषयसमर्पकः आग्नेययदवत् उपसंहारकस्तु विधिरेव न चात्र तन्मात्रसंकोचाभावान्नोपसंहार इति वाच्यम्
तन्मात्रसंकोच इति कार्यः आग्नेयमात्रे संकोचो वा सामान्यप्राप्तस्य विशेषमात्रसंकोचो वा आग्नेयमात्रेणाधीतसामदप्रपस्यमित्रविंदादि
प्रकरणस्येन वा केनोपसंहारो न स्यात् आग्नेये संकोचाभावात् द्वितीये चतुर्द्वाकरणस्य पुरोडाशमात्रे प्राप्तस्याग्नेयसंकोचवत् अनुया
जाननुयाजसाधारण्येन प्राप्तस्यानुयाजेषु संकोचादुपसंहारः स्यादेव एतावतास्तु विशेषः आग्नेयादिवाक्येषु आग्नेयादयो विशेषः स्व
यदोयस्यापिताः प्रकृते तु पर्युदासेन तस्योपस्थितिरिति तु उपसंहारन्यायस्त्वविशेषः एव यच्च तदन्यमात्रसंकोचनार्थत्वात्पर्युदासस्येति तत्र
नेदो तेत्यत्र सत्यपि पर्युदासे संकोचाभावात् न तत्र सामान्ये प्राप्तं तदन्यमात्रे संकोच्यते संकल्पमात्रविधानादित्युक्तमित्यास्तातावत्

अनुयाजव्यतिरिक्तस्य विशेषस्येत्यर्थः

२४
 रां सोरोदीदित्यादीनामर्थवादानां तु निषेधनिंदकतयेति अतश्च लक्षणाया प्राप्तास्त्यमर्थवादेर्वाध्यते तच्च प्राप्तास्त्यज्ञानं शब्दभा-
 वनायामितिकर्तव्यतात्वेन संवध्यते परमप्रकृतं तत्सिद्धवत्त्वमागार्थभावं भाव्यकालिङ्गादिज्ञानकरणीका प्राप्तास्त्यज्ञानेति कर्तव्य-
 तांकाशाब्दीभावनालिङ्गत्वांशे नोच्यते इति ननु केयं शाब्दीभावना उच्यते प्रकृत्युक्तं कूलो व्यापारविशेषः स एव विध्यर्थः लिङ्गादिश्रवणोऽयं मा-
 प्रवर्तयतीति तस्य नियमैः प्रतीतेः यत्तु रयसाधनत्वं विध्यर्थ इति तन्न तथा सति रयसाधनमिति शब्दस्य विधिः प्राब्दः पर्यायः स्यात् न च पर्यायत्वं युज्य-
 ते संध्योयासनं ते रयसाधनं तस्मात्तत्त्वकुर्वितिसहप्रयोगात् पर्यायाणां च स रू प्रयोगाभावात् अतश्च व्यापारविशेष एव विध्यर्थः स च लोके-
 मरुषनिष्ठोऽभिप्रायविशेषः वेदे तु प्रकृषाभावाच्च न विध्य एव प्रेरणाधरत्वात् पर्याय इत्युक्तं ननु लोके शब्दनिष्ठे प्रेरणापरमर्याये व्यापा-
 रे शब्दप्रयोगाभावेन शक्तिग्रहाभावात् कथं तस्य विधिः शब्दात्प्रतीतिरिति चेत् सत्यमेतत् तस्यापि बालस्तावत्तत्त्वज्ञानादौ स्वकृतशब्द-
 नादिजनितमात्प्रवृत्तेः स्वाभिप्रायरूपप्रवर्तनाज्ञानजन्यत्वावधारणात् सविधिकप्रयोजकत्वाच्च श्रवणसमनंतरभाविनी प्रयोज्य-
 वद्वप्रवृत्तिमुपलभ्य तत्कारणत्वेन तस्य प्रवर्तनाज्ञानमनुमीयते यद्यपि भोजनादौ स्वप्रवृत्तेः समीहितसाधनताज्ञानपूर्वकत्वावधार-
 णात् प्रयोज्यवद्वप्रवृत्तेरपि तत्पूर्वकत्वावधारणं युक्तं तथाप्यन्यप्रेरितप्रवृत्तौ प्रवर्तनाज्ञानजन्यत्वस्योक्तमात्प्रवृत्तौ दर्शनेन प्रयो-
 ज्यवद्वप्रवृत्तेरपि अन्यप्रेरितप्रवृत्तित्वात् तत्कारणत्वेन प्रवर्तनाज्ञानस्यैवाध्यवसानं तच्च प्रवर्तनाज्ञानमन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रयोजकत्वा-
 कप्रजन्यमित्यवधारयति तत्र चावापोद्वाभाभ्यां प्रवर्तनायां विधिशक्तिमवधारयति प्रवृत्त्युक्तं कूलो व्यापारः प्रवर्तनासच व्यापारः प्रेषा-
 दिरूपविधिधरति प्रत्येकं च विचारित्वा द्विविधिशब्दवाच्यत्वा नुमयतेः प्रवर्तनासमान्यमेव विधिः शब्दवाच्यमिति कल्पयति एवं च वि-
 धिश्रवणे प्रेषादिरूपस्य वक्तुः अभिप्रायस्य प्रवर्तनात्वेनैव रूपेण प्रतीतिनिविशेषरूपेण तथैव शक्तिग्रहात् विशेषरूपेण तु प्रतीति-